HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 49. Sobota (Saturday) 4. prosince (November) 1976 Cena 25 centů

"T. G. MASARYK SE ZASLOUŽIL O STÁT"

Dne 14. prosince 1935 se náš první president Československé republiky vzdal pro stáří a nemoc svého presidentského úřadu s čestným názvem "PRESIDENTA OSVOBODITELE". — Náš obrázek jej zachycuje při tomto historickém rozhlasovém projevu k národu a všem tehdejším občanům Československa. — To bylo před 41 lety! — V pondělí, 29. listopadu 1976 vzpomínali Američané s našimi exulanty v síni amerického Červeného kříže desetiletého výročí úmrtí dr. Alice Masarykové, dcery presidenta-Osvoboditele, která zemřela r. 1966 u nás v Chicagu. Vzpomeňme si na oba vděčnou modlitbou.

Země Evropského trhu by si přály schůzi s pres. Carterem

Haag. — Vrchní autority devíti zemí Evropského společného trhu projevily přání setkat se s nově zvoleným U.S. presidentem Carterem a s jeho administrací, aby s nim jednaly o mezinárodní hospodářské situaci. Rovněž projevily názor, že vrcholná konference o mezinárodní hospodářské spolupráci, zvaná "dialog mezi Severem a Jihem", která se podle plánu má sejít 15. prosince v Paříži, by měla být odložena až na dobu, kdy země OPEC, vývozci zemního oleje, rozhodnou o tom, zda a o kolik budou jejich ceny zvýšeny. Vývozci nafty spolku OPEC zase vyčkávají, o kolik se zvýší ceny průmyslových výrobku Japonska a západních zemí, aby podle tohoto zvýšení upravily své vývozní ceny nafty.

Zvýší-li země kartelu OPEC značně ceny oleje, hospodářský rozvoj západních průmyslových zemí i Spojených států tím bude silně brzděn. Západ pak nebude schopen zvýšit svou hospodářskou výpomoc rozvojovým zemím, jež obyčejně vyvážejí suroviny. Na pařížské konferenci má být jednáno o tom, jak by bohaté průmyslové země mohly zvýšit svou výpomoc chudým rozvojovým zemím, aby byl uspíšen jejich hospodářský rozvoj.

ENGLISH SECTION INSIDE

Současná těžba zemního oleje v kartelu OPEC

Bonn. — Nejvýznačnějším vývozcem zemního oleje mezi zeměmi OPEC je Saúdská Arábie; druhé místo pak drží Irán. Za prvních devět měsíců letošního roku Saúdská Arábie vytěžila 313 milionů tun zemního oleje, Irán 212 milionů tun, Venezuela 85, Nigerie 76, Irák 75, Spojené arabské emiráty 73, Kuwait 71, Libye 71, Indonézie 56, Alžírsko 36, Qatar 19, Gabún 8 a Ekvador 7 milionů tun.

Uprostřed kartelu OPEC existují v politice cen oleje dva směry. Irán a ostatní jednotné země požadují podstatné zvýšení cen, aby mohly co nejrychleji provést své rozvojové plány. Saúdská Arábie a jiné slabě zalidněné arabské země by se spokojily s dlouhodobým rozvojem a vybízejí k umírněnosti ve zvyšování cen zemního oleje. Zatímco íránský šach nyní žádá zvýšení cen oleje o 15%, Saúdská Arábie dala najevo, že nebude souhlasit se žádným zvýšením, jež by přesahovalo 10. procent. Vše bude ale záležet na vývozních cenách průmyslových výrobků západních zemí a Japonska.

Chile a Peru jsou ochotny umožnit Bolivii přístup k moři

Lima. — V osmdesátých letech minulého století Chile dobyla na Peru a Bolívii své nynější nejsevernější provincie, bohaté na čilský ledek, takže se stala jediným producentem tohoto cenného umělého hnojiva na světě. Bolivie tím ztratila svůj přístup k moři a stala se vnitrozemským státem. Její nynější diktátor Hugo Banzer, ve snaze získat si popularitu ve své zemi, trpící vážnými hospodářskými potížemi, začal pomýšlet na znovunabytí přístupu k moři.

Nyní Peru a Chile vyslovily svou ochotu postoupit Bolívii 9 mil široký pruh země podél čilsko-peruánské hranice, který by spravovaly společně všechny tři zúčastněné země. V tomto pruhu na pobřeží Tichého oceánu by si pak Bolívie mohla zbudovat svůj přístav. Zadarmo však tuto službu Bolívii neposkytnou; budou od ní požadovat postoupení části jejího území. Dosud se neví, které části budou požadovat.

● VŠÍMEJME SI ČINNOSTI ZÁKONODÁRCŮ!

Jaroslav Orlický:

Úkolem zákonodárných sborů v demokratických státech je usnášet se na zákonech, pravidlech a opatřeních, které by zaručovaly spravedlivé vztahy mezi občany a vedením státu. Znamená to mimo jiné, aby byly spravedlivě ukládány daně a poplatky, a vybraných peněz pak používáno na povznesení životní úrovně obyvatelstva. Především je třeba dbáti, aby se dětem dostalo náležitého vzdělání, občanům bezpečné ochrany před zločinci, aby byla zajištěna zdravotní péče, a bylo pomoženo potřebným; udržování a zřizování řádných komunikací, podpora kultury a celá řada dalších úkolů patří dnes k povinnostem státních parlamentu a administrativy.

Před nedávnými volbami jsme slyšeli mnoho líbivých slibů. Po volbách se už nově zvolení zákonodárci najednou přestávají k slibům hlásit. U nás v Illinois se teď ozvaly ze Springfieldu hlasy, které jsme před volbami neslyšeli. Začíná se tam nejdříve uvažovat o praktické úpravě platů zákonodárců. Víme dobře, že inflační doba pokračuje, ale její tempo se zpomalilo. Je proto celkem spravedlivé upravovat platy podle inflačního tlaku. Důchodcům se zvýšil check Social Security asi o 6½%. Průměrné zvýšení pense jim tedy činí nejvýše kolem 200 dolarů ročně, ačkoliv velkou většinou patří právě tito staří mezi lidi nejpotřebnější.

Zákonodárci v Illinois mají plat 20.000 dolarů ročně. Nyní však nejdříve mají starost o jeho zvýšení na 35.000 dolarů ročně. To představuje zvýšení o 75%.

Takový nápad pokládám za velkou smělost a jeho uskutečnění za křiklavou nespravedlivost vůči důchodcům i všem pracujícím. Pro staré lidi musí stačit 6½% zvýšení pensí, ale páni zákonodárci si sami pro sebe hned chtějí rozhodnout zvýšení platů o 75%! — Nikdo by snad ani neměl nic proti zvýšení jejich dosavadních platů o 6½%, což by znamenalo, že by se jejich roční gáže zvýšila úměrně inflaci o 1.300 dolarů, ale chtít hned zvýšení o 15 tisíc, když dosud ani nehnuli prstem pro své voliče, to zrovna politicky moudré není a občansky je to velká nespravedlnost. Jak se může navrhovatel takového zvýšení poslaneckého platu podívati starým lidem do očí, když tak neodpovědně měří dvojím loktem?

Navíc je jisté, že většina členů zákonodárny ve Springfieldu má ještě i jiné stálé zaměstnání a tedy i další příjmy. Naproti tomu většina starých důchodců je odkázána jen na tu svou měsíční sociální pensi.

Státní pokladna zeje prázdnotou. Nejsou peníze na provoz škol ani na zdravotní službu. Jak se najdou peníze na neúměrně zvýšené platy zákonodárců?

Bývá zvykem před volbami se ptát kandidátů na jejich názory k problémům, který tíží voliče. Tak se třeba ptáme, jaký má kandidát názor na převážení školních dětí, nebo zda připustí zvyšování daní. Zda je pro trest smrti a přísné tresty za spáchané zločiny. Příště se budeme také muset ptát, zda náš zástupce bude spokojen se stávajícím platem. Neúměrné zvýšení poslaneckých platu bude zatěžovat poplatníky. Musíme se tomu včas bránit. Neznamená to, že tím chráníme jen svou kapsu. Zamezíme tím také neodpovědnému jednání zákonodárců. Je nemorální chudákovi zvýšit almužnu o 6½% a dvacetitisícový plat zvyšovati o 75%! Máme právo žádat, aby se naši zástupci nedali z našich peněz platit více, než jim patří. Zde nelze mlčet! Vyslali jsme vás, pánové, do Springfieldu k hájení zájmu našeho státu a celé Unie. Státu však nemůže prospět, zvýší-li si zákonodárci plat o 75 procent! To dáváte špatný příklad. Svádí to i ostatní zaměstnance k vymáhání přehnaného zvýšení platů. Vytváří to precedenty při sjednávání mzdových smluv. Myslím, že zákonodárci mají jít lidu vstříc příkladem. Volají-li po tak vysokém zvýšení platu bez zlepšení svého výkonu, pak dobrý příklad svým voličům nedávají. Naopak jim dokazují, že politika jim není službou lidu a vlasti, ale zdrojem nezasloužených a tím i nespravedlivých osobních zisků.

Sloupek informací

DNES PŘEVÁŽNĚ Z POVOLEBNÍHO ČESKOSLOVENSKA

Právě před měsícem (prominte, čtenáři, zprávy přicházejí opožděně) – byly první stránky československých novin zaplněny "velmi důležitou" zprávou, ze které domácí lidé nebyli dost moudří. V úterý 2. listopadu ráno odletěl a ještě týž večer se vrátil generální tajemník a prezident republiky dr. Gustáv Husák z Moskvy. Oficiálně se sdělilo lidu obecnému, že "setkání Leonida Brežněva a Gustáva Husáka bylo mimořádně přátelské a srdečné". A že Leonid Iljič dostal od československého představitele "již druhou Zlatou hvězdu hrdiny ČSSR a Řád Klementa Gottwalda". Husák z toho vyšel naprázdno, až na oslovení "náš drahý přítel a soudruh", přičemž to přídavné "drahý" bylo zřejmě přehnáno, neboť jmenovaný jim přijde velmi lacino . . .

(Dovolte poznámku v závorce: Viděl jsem nedávno v evropských novinách první takový úřední portrét Leonida Brežněva, namalovaný nějakým zasloužilým sovětským umělcem. Brežněv, musím říct, na obrázku bodně omládl a v té jeho nové maršálské uniformě mu to moc sluší. Sovětský mužík jistě usoudí, že jde o továryše značně zasloužilého, neboť různé hvězdy a řády zdobí pravou a levou hrud' portrétovaného až opravdu k rozparku. Moc rád bych věděl, kam si pověsil ten nový Řád Klementa Gottwalda!)

Zlí jazykové po Praze a okolí (i doneslo se mi) tvrdily, že prý Husák letěl do Moskvy sdělit Brežněvovi, jak ty říjnové volby v Československu dopadly doopravdy, a že se zachránil jen tím rozdáváním metálů. Pravdě bližší jsou domněnky, že se musel jménem ČSSR zavázat k rozdávání ještě lecčehos jiného, a to z kapsy československého národního důchodu. Jinak by se byl Brežněv na fotografiích tolik neusmíval . . .

NOVÉ ZÁKONODÁRNÉ ORGÁNY SCHVÁLENY

V jednom směru pracuje to "socialistické" Československo mnohem lépe a rychleji, než naše Amerika. My tu ještě koncem listopadu čekali na nějaké opravdu důkladné zpracování volebních výsledků, ale v Praze a Bratislavě se již necelé dva týdny po volebních aktech vědělo, že je všechno v pořádku. Již 4. listopadu (23. října skončily "volby") se sešly Česká národní rada (200 členů) a Slovenská národní rada (150 členů) a jejich předsednictva "neprodleně" jmenovala předsedy nových národních vlád v českých zemích a na Slovensku.

A zas jen po dalším pouhopouhém týdnu se sešly Sněmovna lidu (200 poslanců), Sněmovna národů (150 poslanců), aby si ve společné schůzi "Federálního shromáždění" pogratulovaly, že jim to také "vyšlo" a schválily vládu federální, jejíž složení "na návrh KSČ" dala dohromady "Národní fronta". Jejím předsedou je generální tajemník komunistů Gustáv Husák, jejími vedoucími činiteli představitelé aparátu komunistické strany Československa. Většina z vás to ví, ale není na škodu to připomenout, protože totalitní režimy se často udržují u moci mimo jiné také vinou váznoucí paměti těch, kdo všelicos prožili, ale předčasně zapomínají. Koho 99.97 procent na papíře zjištěného souhlasu s komunistickou vládou v Československu svádí k domněnce, že ve staré vlasti je všechno v pořádku, což tomu je solva pomoci. Měl by se zamyslet — a přemýšlet, zda něco takového je opravdu možné a, abych tak řekl, normální.

□

KDO JSOU NOVÍ ZÁSTUPCI LIDU"

Československé komunistické prameny uvádějí, že v některých "zákonodárných" sborech, například v České národní radě, jsou "z celé poloviny noví lidé". Docela tomu věřím. Rozdáváním poslaneckých funkcí lze zejména u mladých lidí (volitelní jsou od 21 roků věku) vzbudit dojem, že režim to myslí s novou generací dobře. A on si tak koupí důvěru bezelstných. A delegováním několika dělníků a zemědělských pracovnic abych naznačil, jak se vybírali kandidáti na poslanecká křesla se obstarává možnost hlásat, že i tyto vrstvy mají napříště co mluvit do budoucích zákonů.

To je ovšem nepravda, o níž každého přesvědčí podrobnější pohled na seznam "zvolených" zástupců "lidu". Převažují v něm bezpečnými procenty – pro případy hlasování – muži a ženy aparátu komunistické strany, na něž bylo za všech okolností spolehnutí. Pod číslem 72 byl za Východočeský kraj zvolen do Sněmovny lidu, cituji, "Josef Jaegerman, 63 let, důchodce". Penzista k pohledání, jako vůbec Jaegermanové z Pardubicka. Pracoval již před válkou v komunistické mládeži, potom patřil za všech vůdců poúnorového režimu KSČ k podporám její vlády. Tak i teď na stará kolena.

Podobným zjevem je číslo 8 ve volebním obvodě Praha-město "Gusta Fučíková, 73 let, důchodkyně, čestná předsedkyně Čs. svazu žen", vdova po "národním hrdinovi" Juliu Fučíkovi . . .

Uvádím jen ty podle mého názoru – typické příklady "důchodců", protože na podrobnosti by přidělí řádku v HN vůbec nestačil. Musíme se totiž také trošku věnovat těm, kdo by do politické penze dávno patřili, přesto však i po posledních volbách neustávají hrát pro režim důležitou roli, která zdaleka převažuje nástup jakýchsi "nových" sil.

Předsedou České národní rady (a zároveň poslancem Sněmovny lidu) zůstává i nadále Evžen Erban: za nacistické okupace vedoucí pracovník protektorátních unií, po konci války – jako sociální demokrat — generální tajemník Ústřední rady odborů, po převratu v únoru 1948 – jako člen KSČ — ministr sociální péče a tak dále, až do Dubčekovy éry, kdy byl (1968) generálním tajemníkem Národní fronty aby pak přeskočil na husákovskou linii . . .

Předsedou Sněmovny lidu je opět Václav David: za Gottwalda předseda Klubu poslanců KSČ, za Antonína Novotného — léta letoucí Sověty pouškující ministr zahraničí (1953—1968) — a po krátkém politickém "vyhnanství" jako velvyslanec v Bulharsku (1969 1971) opět jeden z předních mužů režimu. David je také předsedou Svazu československo-sovětského přátelství.

Pokud jde o zákonosch**v**alu**j**ící sbory stojí snad za zmínku, že Slovenskou národní radu, která za panování generál-prezidenta Husáka získala znovu na váze – povede i napříště Viliam Šalgovič, bývalý generálmajor Státní bezpečnosti, a podle záznamů o jeho osobě, jeden z těch mužů, kteří z československé strany konspirovali sovětskou okupaci.

□

STARONOVÉ VLÁDY

V Československu jsou od roku 1969 v rámci federálního uspořádání státu vlády tři. Jedna na Slovensku, již znovu řídí dr. Peter Colotka (ročník 1925), právník, ale především komunista, odchovanec aparátu strany. Je zároveň místopředsedou federální vlády jako byl krátce za Dubčeka v roce 1968. — Staronovým předsedou české vlády je Josef Korčák, podobně jako Colotka místopředseda "vlády ČSSR" a člen nejužšího vedení komunistické strany. Rodák z Holštejna na Moravě (1921) a kariérista již za Novotného a potom za Dubčeka. Existují již delší dobu pověsti, že Husák by dal Korčákovi přednost před Štrougalem, ale z nějakých (sovětských?) důvodu mu to zatím nevyšlo.

Štrougal to je JUDr. Lubomír Štrougal, od ledna 1970 a nyní znovu předseda ústřední federální vlády. Rodák z jižních Čech, člen KSČ od roku 1945 a hned po absolvování práv na Karlově univerzitě v Praze (1949) komunistický funkcionář v Českobudějovickém kraji. Za vlády Antonína Novotného býval ministrem zemědělství (1959—1961) v době, kdy se na vesnici "dovršovala výstavba socialismu", to jest, kdy komunisté vyvlastňovali téměř totálně soukromá hospodářství. Potom byl ministrem vnitra, tedy velitelem všech policejních složek. V roce 1968 patřil zase dále k nejužšímu vedení KSČ, vedl Hospodářskou radu vlády. Potom se stal (v listopadu 1968) předsedou takzvaného "Byra ústředního výboru KSČ pro české země" a v této funkci komandoval jednu z největších politických čistek v historii komunistické strany. Právě proto to možná má Štrougal v Moskvě tak dobré, že se ho ani "drahý přítel a soudruh" Brežněva tedy Gustav Husák – nemůže zbavit. (Husák to mimochodem nedokázal ani žalováním na Štrougalovy aféry s různými zpěvačkami a vůbec hezkými třeba i jen funkcionářkami. Přehlédl, že kremelské politbyro má svůj "holšoj těátr" . . .)

Ve složení vlád nedošlo k podstatným změnám. Pokud jde o vlády národní, ve slovenské musel ustoupit bývalý partyzán František Hagara novému povereníkovi lesů a vodního hospodářství z nové funkcionářské generace. Ve vládě "české socialistické republiky" (ČSR) jsou nyní zástupci tzv. Socialistické strany a Lidové strany – doc. dr. Karel Loebl a Rostislav Petera – jen ministry bez rezortu. Aby se neřeklo . . . Změny ve federální vládě byly provedeny již v předvečer voleb (viz HN 30. října). Vývoj potvrdil odhad, který jsme si tady dovolili udělat: Bývalý ministr federálního zemědělství Bohuslav Večeřa byl začátkem listopadu jmenován velvyslancem v Bulharsku; bývalý místopředseda vlády a hlavní funkční spojka ČSSR na Radu vzájemné hospodářské pomoci (americké noviny píší o "Comecon") František Hamouz odešel ve stejné době velvyslancovat do Východního Berlína kde mimochodem vládne ještě lepší vláda než v Československu, protože ta dostala v létě 99.98 procent hlasů, o setinu víc, než českoslovenští komunisté . . .

□

HUSÁKA SE ZMĚNY NETÝKAJÍ

Dr. Gustáv Husák je mimochodem také "Hrdinou ČSSR" a nositelem "Řádu Klementa Gottwalda" (od ledna 1973, kdy mu bylo šedesát), jenomže zatím pouze jednou, zatímco Brežněv dvakrát, čili Leonid Iljič má "předstih". Husák byl zvolen prezidentem republiky loni v březnu – tušim na sedm let, nově zvolené orgány s ním tedy nehnou. Zůstane "ČSSR" zachován bude-li Moskva souhlasit . . .

Zachovány zůstávají i jisté vzpomínky, které se nyní snaží komunistická historie tajit. Husák byl v letech 1951 až 1960 vězněn pro "buržoazně" nacionalistické úchylky". Tak to říkaly úřední informace z dubna 1951, kdy byl souzen.

Dne 10. května 1956 hovořil na plénu ústředního výboru komunistické strany Slovenska tehdejší ministerský předseda a člen nejužšího vedení strany Viliam Široký (zemřel na penzi nikým nestihán v říjnu 1971): "Husák, Clementis a Novomesky nebyli trestáni a odsouzeni pro odlišné ideologické a politické názory, ale proto, že svou faktickou činností ohrožovali . . . plody vítězství českého a slovenského lidu nad hitlerovským fašismem". Atd.

Nabízí se sto chutí souhlasit. Clementis byl 1952 popraven, Novomeský nedávno zemřel. Husák to dělá dál . . .

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko.
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 4, 1976 — Vol. L, No. 49.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů:
pozorně snažlivé
rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "Johnem".

LETEM SVĚTEM

Muradiye, Turecko. — Ve středu 24. listopadu byla postižena katastrofálním zemětřesením hornatá krajina ve východním Turecku v provincii Van v okolí města Muradiye. Ve městě Caldiran — (2,300 obyvatel) — zůstaly stát pouze dva domy. Celkem byla zničena čtyři města a 130 vesnic; počet mrtvých se už odhaduje na 4 tisíce. Bez přístřeší zůstalo 30.000 lidí, kteří musili ztrávit první noci venku za třeskuté zimy — (12 stupňů F neboli 11 stupňů C pod nulou). Dvě americká nákladní letadla C-141 tam dopravila 1,000 stanů, 2,300 kamen na topení a velký počet přikrývek; členské země NATO připravují společnou pomoc postiženým. Cesty jsou následkem zemětřesení na mnohých místech nesjízdné. Toto zemětřesení, nejhorší v Turecku od roku 1939, kdy při zemětřesení přišlo o život na 30.000 lidí, mělo na 10-stupňové Richterově stupnici sílu 7.6; už zemětřesení o síle 7 stupňů způsobuje značné škody.

• • •

Ženeva. — Dva extrémní nacionalističtí vůdci rhodéských černochů, Josuha Nkomo a Robert Mugabe, přijali v pátek 26. listopadu britský návrh, podle kterého se Rhodésie má stát nezávislou 1. března 1978; ostatní dva černošští vůdci Rhodésie, biskup Abel Muzorewa a Rev. Ndabaningi Sithole, projevili svůj souhlas s tímto datem už dříve. Běloška vláda Jana Smitha sice požaduje aspoň dva roky přechodné doby, avšak čeká se, že nakonec se také podřídí tomuto poslednímu britskému návrhu. Za prvních deset měsíců letošního roku už opustilo Rhodésii asi 5.000 bělochů, a to k vůli nejisté budoucnosti země za vlády černošské většiny.

• • •

Ottawa. — Ministerský předseda Kanady Pierre Trudeau vyslovil návrh na zorganizování celonárodního referenda, aby se poznalo mínění všech kanadských občanů ve věci "nezávislosti" Quebeku. Předtím učinil před televizí apel na uchování národní jednoty; řekl, že aspirace 5 milionů Quebečanů by bylo možno uspokojit zvětšením moci provinčních vlád. V každém případě se zdá, že jen menšina Quebečanů by si přála okamžitou nezávislost. — Ve čtvrtek 25. listopadu René Levesque, předseda separatistické strany Quebeku, byl podle ústavy uveden v úřad ministerského předsedy této provincie. Složil na bibli přísahu, při které také sliboval věrnost anglické královně Alžbětě II.

• • •

Ženeva. — V Ženevě ve Švýcarsku se právě konala třídenní 13. mezinárodní konference delegátů — údajně nemarxistických socialistů. Dva přední západoněmečtí socialisté tam ohromili ostatní delegáty svými "málo socialistickými" prohlášeními. Kancléř Helmut Schmidt řekl, že celosvětová recese byla způsobena hlavně faktem, že "130 ze 140 zemí si tiskne peníze, které si žádná z těch zemí nevydělala". Bývalý kancléř Willy Brandt zase varoval před "západoevropským druhem" komunismu, který se utěšuje myšlenkou, že by mohl být "národní a demokratický". Podle jeho slov je i takový komunismus stejně nebezpečný jako je komunismus moskevský či pekingský, zvláště, když je dnes už i z Itálie jasné, že Moskva nezahálí. V závěrečné zprávě socialističtí delegáti naléhají na nově zvoleného presidenta Cartera ke změně americké politiky vůči diktátorským vojenským režimům zemí Latinské Ameriky a k uznání svrchovanosti Panamy nad Panamským kanálem. Dále požadují pokračování v jednáních o Blízkém východě, odsuzují rasovou politiku Jižní Afriky a uvažují o možnosti hospodářského bojkotu latinsko-amerických vojenských režimů. Jejich nedostatek upřímnosti ve věci "odklonu od marxismu" zatím jasně vysvítá z toho, že měří dvojím loktem: dožadují se hospodářského bojkotu dozajista málo demokratických vojenských režimů v Latinské Americe, ale ani slovem se nezmiňují o nespravedlnostech a politicko-sociální diskriminaci diktátorských režimů v komunistických zemích.

• • •

Bejrut. — Spojené státy se pokoušejí diplomatickou cestou zabránit válečnému konfliktu mezi Sýrií a Izraelem v jižním Libanonu, který se syrská armáda chystá obsadit, stejně jako už obsadila ostatek země a učinila konec tamní občanské válce. Izrael hrozí vojenským zásahem do Libanonu v případě, že syrská armáda postoupí jižněji než je řeka Litani, tekoucí asi 15 mil od libanonsko-izraelských hranic. Navrhuje utvoření v této nejjižnější části Libanonu nárazníkové zóny, do které by měly přístup pouze libanonské milice a nikoliv cizí armády. Jinak hodlá Izrael obsadit sám tuto úrodnou jižní část Libanonu, aby si zajistil "klidnou hranici".

• • •

Washington. — Podle průzkumu mínění, provedeného Federálním statistickým úřadem, mladé Američanky od 18 do 24 let věku mají v úmyslu mít pouze dvě děti ve své rodině. Ještě při průzkumu, vykonaném v roce 1967, udaly průměrně tři děti na rodinu. Podle odhadů téhož úřadu asi polovina z 11 milionů svobodných amerických děvčat ve věku od 15 do 19 let vede plný pohlavní život. V přítomnosti asi milion těchto děvčat každoročně otěhotní, ale asi jen 600.000 dětí se jim narodí; (v roce 1974 58.2 procenta těhotných a neprovdaných děvčat přivedlo své děti na svět); ostatní jsou buď usmrceny potratem — (27.4% těhotných děvčat v USA se v roce 1974 podrobilo potratu), anebo zemřou následkem předčasného porodu. V témž roce 1974 asi 42% těhotenství 12—14letých děvčat skončilo porodem. 58% těhotenství těchto nezletilých dětí (12—14 let) bylo většinou přerušeno potratem. Nad těmito statistikami bychom se měli vážně zamyslet . . .!

• • •

Mexico City. — Spojené státy a Mexiko podepsaly smlouvu o výměně vězňů. Podle této smlouvy Američané, uvěznění v Mexiku, a Mexikáni, uvěznění ve Spojených státech, si budou moci odpykat své tresty ve své vlastní zemi, budou-li si to přát. Této smlouvy bude moci užít asi 600 Američanů, vězněných v Mexiku, a 200 z 1200 Mexikánů, vězněných v USA. Je to snad první smlouva tohoto druhu v celých dějinách a svědectvím "dobroty" amerických věznic je těch tisíc Mexičanů, kteří chtějí zůstat v US vězeních.

• • •

Washington. — Nově zvolený president Carter prý chce spolu s kongresními rozpočtovými výbory připravit na finanční rok 1978 svůj vlastní rozpočet namísto rozpočtu, který na týž rok už připravila Fordova vláda. Čeká se, že v roce 1978 celková federální vydání budou činit 451 bilionů dolarů, a že schodek bude činit 50 bilionů dolarů, a to v obou rozpočtech!

• • •

Plains, Ga. — Zatím co Jimmy Carter byl zvolen presidentem Spojených států, jeho vlastní bratr Billy je v politice méně šťastný. Už se po druhé pokouší obdržet úřad starosty městečka Plains, čítajícího 683 obyvatel. Volba starosty se bude konat 6. prosince; situace Billyho je však prý beznadějná, protože rád pije pivo. Proto zase ztratí hlasy abstinentů-baptistů a starších dám. Při posledních volbách v roce 1974 ztratil jejich hlasy z téhož důvodu, ač mu nakonec chybělo jen šest hlasů k vítězství.

• • •

New York. — Valné shromáždění Spojených národů rozhodlo 90 hlasy proti 16 (30 zemí se zdrželo hlasování), že má být založen Palestinský stát, sestávající z území západního pobřeží Jordánu a z území Gázy, obsazených Izraelem. Vláda Izraele byla vyzvána, aby do června 1977 vyklidila tato dvě okupovaná území. Spojené státy a západoevropské země hlasovaly proti tomuto návrhu. Izrael je prozatím rozhodnut toto hlasování 90 států v OSN úplně ignorovat.

• • •

New York. — Podle odhadu OSN na 460 milionů Asiatů, Afričanů a Latino-Američanů dosud trpí hladem. Pro tyto hladové na světě existuje ale nyní jakási naděje na zlepšení jejich údělu, protože letošní úroda obilí byla na mnohých místech ve světě nadprůměrně dobrá. Pouze západní Evropa trpěla velkým suchem. I v mnohých rozvojových zemích se zásobovací situace letos značně zlepšila. Potravin by tedy na tento příští rok bylo na světě dost, avšak velkým problémem zůstává rozdílení potravinových přebytků těm, kteří mají hlad, protože právě v potřebných zemích je doprava velmi nesnadná. V roce 1976 hospodářsky vyspělé země věnovaly na pomoc žemím, trpícím hladem, celkem 9.2 milionu tun obilí, z čehož celé dvě třetiny věnovaly Spojené státy.

• • •

New York. — Podle magazínu "Business Week" Američané sice stále rádi pijí pivo, avšak jeho spotřeba zůstává na stejné výši a nevzrůstá, což je samozřejmě nepříznivé pro rozvoj pivního průmyslu. Před 10 roky bylo v USA celkem 118 firem, vyrábějících pivo, dnes však jich je už jen 49. Zatímco se velké pivovarnické podniky rozrůstají, menší nejsou schopny odolávat jejich konkurenci a zanikají. Podle předběžných odhadů zmíněného magazínu v roce 1980 bude v USA pouze asi 15 pivovarnických společností, z nichž pět si pro sebe zajistí 90 procent amerického pivního trhu. Budou to pravděpodobně Anheuser-Bush, Miller, Schlitz, Pabst a Coors.

• • •

Washington. — Podle statistik U.S. departmentu obchodu od začátku 1975 až do poloviny 1976 mzdy stoupaly ve Spojených státech dvakrát rychleji než ceny spotřebního zboží v malém. Zatím co osobní výdělky vzrostly průměrně o 13.5%, ceny v malém stouply pouze o 6.5%. Výdělky byly pro tuto studii měřeny před odečtením daní a v běžných dolarech, bez ohledu na klesání hodnoty dolaru následkem inflace.

• • •

Chicago. — Národohospodářští odborníci První chicagské národní banky jsou mírně optimističtí ve svých předpovědích pro příští rok v těch oborech průmyslu, jež sledují zblízka. Předpovídají zvýšení prodeje aut (bude prodáno 9.4 milionu jednotek, což je o 8 procent více než vloni) jakož i jiného trvanlivého zboží. Prodej farmářských strojů mírně klesne, zlepší se trh s nemovitostmi, mírně se zvýší ceny obilí a tím i jiných poživatin. Ceny pšenice však následkem dobré letošní úrody klesnou. U.S. bankovní živnost je v dobré formě, takže bude moci náležitě plnit své poslání ve zlepšené ekonomické situaci. Výdělky bank by sice mohly být lepší, avšak jsou dostačující a budou se zlepšovat. Oceli bude vyrobeno asi 100 milionu tun. Celkový hospodářský stav země sice nebude nikterak výjimečný, bude prý však nebázející.

• • •

Mexico City. — Mexická vláda vyvlastnila v údolí Yaqui v severozápadním Mexiku velkostatkářům 243,000 akrů zemědělské půdy, kterou chce rozdělit mezi 8,000 chudých venkovanů. Bývalí majitelé těchto pozemků protestují, protože podle jejich mínění tato vládní akce nemá žádnou zákonnou základnu.

• • •

Athény. — Francouzský oceánograf Jacques Cousteau prohlásil, že po 13-měsíčním pátrání na dně Egejského moře nenalezl žádné stopy po zmizelé báječné zemi Atlantidě, o které psal řecký filosof Platon. Tento — podle jeho mínění — si vymyslil Atlantidu pro ilustraci ideální společnosti, jak si ji on sám představoval. Platon vypráví, že tato země byla kolem roku 1450 před Kristem zničena sopečným výbuchem a z něho vzniklým mořským přibojem.

• • •

Moskva. — Sedmdesátiletý sovětský diplomat Jakob Malik, známý svým častým "niet", byl zbaven své funkce trvalého zástupce Sovětského svazu v OSN a byl jmenován náměstkem ministra zahraničí po boku Andreje Gromyka.

• • •

Johannesburg. — Vyčerpaní a přestrašení černošští uprchlíci z Angoly stále přicházejí do Jihozápadní Afriky; vojáci MPLA za nimi často střílejí. Žurnalisté se od nich dozvěděli v jejich uprchlickém táboře, že v Angole vojáci MPLA s pomocí Kubánců podnikají výpravy do vesnic kmene Kwanyama, který byl příznivý prozápadnímu hnutí UNITA: střílí tam všechny mladé muže, protože je podezřívají z příslušnosti k milicím hnutí UNITA. Proto nyní všichni obyvatelé vesnic kmene Kwanyama prchají do Jihozápadní Afriky, jakmile se komunistické milice přiblíží k jejich krajině.

• • •

ZMĚNÍME SVĚT MODLITBOU?

Tomáš Spidlík:

Jsme na poutním místě. Lidé přicházejí a odcházejí. Zapalují svíčky, klekají si, modlí se růženec. Je zajímavé, že toto poutní prostředí je velmi podobné v celém světě. Z tváří a z celého postoje lidí vidíme, že si přišli něco vyprošovat: zdraví, zaměstnání, ochranu pro děti apod.

Stejně je zajímavé, že to v celém světě bývají většinou lidé prostého původu. Studovaní tu jistě nepřevládají. A jsou-li tu, obyčejně stojí stranou a mají své výhrady. Někdy je vyslovují i nahlas ve formě kritiky. Prosebné úpění k Bohu se jim zdá zbytkem staré primitivní magie, která chce změnit svět vyslovováním modlitebních formulí.

Nehledě k problému, je-li to nebo není-li to možné, rozhodně je škodlivý postoj ke skutečnosti ten, který zbavuje osobní odpovědnosti. Lidé se přišli modlit, protože nemají chuť převzít iniciativu. Místo, aby se pustili do práce o zlepšení sociálního řádu, odříkávají litanie za chudé. Tak prý se modlívali kdysi, když byli lidé i po přijetí křesťanství zatíženi starým, pohanským magickým pojetím světa. Dnešní člověk prý se už natolik zbavil této mentality, že už ji nedovede ani pochopit. Církev prý bohužel stále ještě pokračuje ve svých bohoslužebných textech a propaguje to, čemu už nikdo nevěří.

V tak hrubé a radikální formě ovšem nevyslovi námitku žádný věřící. Kdo je jenom trochu zbožný, uvědomuje si, že modlitba patří k základním projevům náboženského života. Kostely se ostatně staví k tomu, aby se v nich lidé modlili. Jde jenom o to, jak se máme modlit a jak máme modlitbě rozumět v duchu doby a podle vzdělání jednotlivcova. Kamenem úrazu se dnes zdá tato otázka: Když se modlíme, změní se něco ve světě? Odpůrci starého způsobu modlitby odpovídají: změní! Tu změnu však nesmíme hledat ve vnějším světě, ale v nás samých. Jsme jináčí, když vstáváme od správné modlitby. Nepřenesou se hory v našem okolí, ale přestaví se vnitřní struktura, protože jsme uvažovali o Božích slovech a přijali jsme je za svůj názor.

V knize "Vernunft" (Rozum-Stuttgart 1970, p. 81) vyjadřuje Gert Ott své mínění o modlitbě takto: "Rozumná víra chápe modlitbu jako identickou s hledáním odpovědného životního programu. Odmítá se všecko bezmyšlenkovité modlení, které se metafysicky dispensuje od odpovědnosti za svět."

O psychologickém účinku modlitby už bylo napsáno mnoho knih. Od počátku bylo potřeba vysvětlit výzvu evange-

(Pokračování na str. 5)

DOBA ADVENTNÍ

DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí a milosrdný Bože, — spěcháme vstříc tvému Synu, — Prosíme, ať nám nejsou na překážku pozemské zájmy, — ale nauka nebeské moudrosti ať nás přivede — k věčnému životu s Kristem. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého — žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA BARUCHA
(Bar 5, 1-9)

Svlec ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a obleč se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj lesk. Neboť na věky ti bude dáno jméno od Boha: "Pokoj spravedlnosti" a "Vznešenost Boží bázně".

Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své syny, kteří se shromáždili na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšli z tebe pěšky, vedeni od nepřátel, ale Hospodin je přivede k tobě nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na úroveň země, aby Izrael kráčel bezpečně k Boží slávě.

Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jako velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho pryští.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM
(Flp 1, 1-6, 8-11)

Bratří! Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto vynikající dílo začal, přivede je také k dobrému konci ke dni Krista Ježíše.

Ano, Bůh je mi svědek, jak po vás po všech vroucně toužím láskou Krista Ježíše. A za toto se modlím: ať roste stále víc a více láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste se dovedli správně rozhodovat, abyste čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 3, 1-6)

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lysanias v Abiléně, za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti.

I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů, jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše:

"Hlas volajícího na poušti:
Připravte cestu Páně,
vyrovnejte jeho stezky!
Každá propast bude zasypána,
hory i pahorky budou srovnány;
co je křivé, bude přímé,
hrbolaté cesty budou rovné;
a každý tvor uzří Boží spásu."

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Plocha, kterou zaujímal opevněný královský hrad, byla značná. Měřila 125 hektary. Opevnění zaujímalo desetinu celé plochy. Paláce stály na východní straně. V těch král a jeho dvorané v zimě přebývali. V létě pro veliké vedro nebylo možno zde bydliti.

Trůnní síň byla ohromná sloupová místnost, jež zaujímala takřka hektar půdy. Sloupoví, schodiště, dvory a hradby zabíraly území osmnáctkrát tak veliké. Kolem trůnního sálu rozkládaly se zahrady. Ze zahrad vcházelo se na prostornou terasu. S terasy sestupovalo se po širokých schodech do zbrojného dvora. Od trůnního sálu byl úplně oddělen královský příbytek. K příbytku královu pojily se kancelářské místnosti, kasárny tělesné stráže a p. K tomuto paláci vystupovalo se po mohutném schodišti ze zbrojného dvora.

Dějepis.

Asuerus=Xerxes I. vládl od roku 485. před Kristem až do r. 465. Události, které se staly za Xerxovy vlády, jsou ze starověkých dějin velmi dobře známy. Starořečtí spisovatelé líčí nám jeho povahu i války, které vedl. Vše, co vypravují shoduje se dokonale s vypravováním Písma svatého: Xerxes dosedl na trůn perský roku 485. Roku *následujícího podmanil si Egypt. Ve třetím roce své vlády svolal si velmože své říše, aby jim* vyložil své záměry proti Řecku. O tomto shromáždění vypravuje začátek knihy Ester. O účelu shromáždění ovšem Písmo svaté nemluví, neboť nemá na vojnách Xerxových žádného zájmu. Xerxes v boji proti Řekům byl poražen. Vrátil se v prosinci roku 479. do Sus a tehdy stala se Ester královnou.

Urážlivý pán.

Na Amanovi dává nám Písmo svaté názorný a odstrašující příklad, čeho je schopna uražená ctižádost a pýcha. Aman považoval sebe za jakési božstvo. To bývalo často osudným omylem starověkých panovníků a vladařů, že na vrcholu slávy a moci považovali sami sebe za bohy a dávali si prokazovati božskou poctu. Pýcha Amanova byla bezmezná. Mardocheus dobře usoudil, že úcta Peršanů k Amanovi zavání modlářstvím. Proto se Amanovi neklaněl. Uražená pýcha Amanova připravovala krvavou pomstu nejen Mardocheovi, nýbrž i celému židovskému obyvatelstvu v říši perské. Než i tentokrát osvědčila se slova Písma svatého: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. (Jaak. 4., 6.). Aman připravoval šibenici Mardocheovi a ocitl se na ní sám.

Častá příčina válek v dějinách národů a pravidelná příčina bludů v dějinách Církve.

Bezpočtukrát opakoval se od té doby případ Amanův v dějinách lidstva i v dějinách církve katolické. Uražená pýcha nesčetných panovníků a vojevůdců to byla mnohdy, která působila spory a vyvolávala krvavé války. Celé národy krvácely a hynuly nejedenkrát pro pyšnou a neústupnou zvůli jednotlivce nebo několika lehkomyslníků, kteří zneužili svého vlivu a své moci ku své osobní slávě, zisku a p. Podobně i v církevních dějinách dočítáme se na nejedné stránce, jak počínali si zakladatelé různých náboženských sekt, když Církev nechtěla jim schváliti jejich bludy. Z uražené pýchy odpadávali od Církve a strhovali za sebou celé národy. Tak papežem Mikulášem I. sesazený patriarcha řecký Fotius dal první podnět k odpadu východních národů od církve katolické roku 867. po Kristu Pánu. Uražený neposlušný mnich Luther strhl k odpadu od církve katolické velkou část národů germánských. V českých dějinách výstražným příkladem pyšné neposlušnosti vůči Církvi byl Jan Hus. Církev československá byla založena na pýše, to jest na vzdoru a neposlušnosti vůči matce Církvi svaté. Kdyby Církev byla dala souhlas ku všem těmto a jiným bludům, kdyby se byla takřka skloníla před vynalézavostí některých bludařů, byla by si získala jejich přízeň, ale byla by se stala nevěrnou Ježíši Kristu. Všem pyšným zakladatelům nových náboženství platí slova svatého Bernarda: „Řekl Ježíš učedníkům: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe.

Luk. 10., 18. Proč se tedy vypínáš ty, hlino a popeli? Jestliže Bůh pyšným andělům neodpustil, čím méně odpustí tobě, hnilobo a červe. Satan ničeho neučinil, ničeho nevykonal, toliko se oddal hrdé myšlénce, a hned v okamžiku na vždy byl zavržen, poněvadž dle Evangelia „v pravdě nestál". (Jan 10., 44.)

Varuj se a cvič se!

Také v životě jednotlivců hrává uražená pýcha nebezpečnou roli. Uražená pýcha dovede opustiti i nejkrásnější ideály a úkoly pro pouhou touhu po pomstě. Ale tatáž dotčená pýcha dovede se dopustiti i nejhorších zločinů v neovládané zlosti a okamžitém hněvu. Jsou povahy lidské tak urážlivé, že nesnesou ani nejmenšího pokoření, a ihned uvažují, jak by se bezohledným způsobem pomstili. Snad si tak počíná manžel vůči manželce, manželka vůči manželovi, děti vůči rodičům. Takovou rodinu neblaží rodinné štěstí, vzájemná láska, v takové rodině panuje zášť jednoho vůči druhému. Vynikající učitel církevní Laktancius píše: „Všichni lidé nerozvážní a pošetilí, stane-li se jim křivda, jsouce pojati nerozumnou a slepou prchlivostí, hledí se pomstíti těm, kteří jim ublížili. Čím se tedy liší člověk moudrý a dobrý od zlých a nemoudrých? Jedině tím, že zachovává nepřemožitelnou trpělivost, jížto pošetilci nemají, že umí sám nad sebou vládnouti, hněv svůj zkrotiti a zastaviti, jejž oni, protože nemají síly, zkrotiti nedovedou."

Tentýž církevní spisovatel v jiné knize dává vzácné poučení o téže věci: „Spravedlivý člověk bedlivě se varuje, aby si vlastní vinou neučinil nepřítele. Je-li však někdo tak nešlechetný, že dobrému a spravedlivému člověku činí křivdu, pak nechť tento spravedlivý člověk onu křivdu trpělivě a shovívavě trpí a sám se nemstí, ale ponechá mstu soudu Božímu."

Přání Ježíše Krista.

Svatý Alfons z Liguori v souhlasu s Evangeliem povzbuzuje k trpělivosti v protivenstvích: „Právě v tom záleží křesťanská láska, abychom dobré přáli a prokazovali těm, kteří nás nenávidí a protivenství nám činí: (podle přání Pána Ježíše). „Ale já pravím vám: Milujte nepřátely své, dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vám protivenství činí a utrhají vám." Mat. 5., 44. — Tento ti přeje zlého, tyho za to miluj, onen ti způsobil škodu, ale ty mu prokazuj dobré. Takovým způsobem mstí se svatí. To je ona nebeská pomsta, ku které nás vybízí svatý Pavel. — Svatá Kateřina Sienská posluhovala v dlouhotrvající nemoci ženě, která ji chtěla připraviti o dobré jméno. — Svatý Ambrož postaral se o *doživotní výživu vrahovi*, který jej chtěl připraviti o život."

ESTER ZACHRANILA SVŮJ NÁROD.

Nářek Židů — Mardocheus poslal Ester ku králi — Vyhlášen půst — Modlitba Mardocheova — Modlitba Esteřina — Ester u krále — Byla milostivě přijata — Ester pozvala krále a Amana na hody — Aman chystá kůl, aby na něj Mardocheus byl pověšen — Mardocheus poctěn od krále za někdejší záchranu králova života — Aman pověšen, Mardocheus povýšen — Král dal ohlásiti, že se Židé mohou brániti proti svým nepřátelům.

Když to uslyšel Mardocheus, roztrhl roucha svá, oblékl se v žíněnici, posypal hlavu popelem a prostřed města na ulici hlasem velikým křičel, ukazuje hořkost mysli své. S tím kvílením šel až ke dveřím paláce. Nebylo totiž dovoleno oblečenému v žíněnici vjíti do králova dvoru.

Ve všech také krajinách, městech a místech, kamkoli ukrutný výrok králův přišel, byl veliký nářek u Židů, půst, kvílení a pláč. Mnozí žíněnice a popela místo lůžka užívali.

Služebné Esteřiny a komorníci přišedše oznámili jí to. Když to uslyšela, ulekla se velmi. I poslala roucho Mardocheovi, aby odejmouce žíněnici oblékli ho v ně. Ale on nechtěl ho vziti.

Zavolavši tedy Atacha, komorníka, kterého jí byl dal král za služebníka, poručila mu, aby šel k Mardocheovi a zvěděl od něho, proč to činí. Atach vyšed šel k Mardocheovi, který stál na ulici města přede dveřmi paláce. Ten oznámil mu vše, co se přihodilo, kolik stříbra slíbil Aman dáti do pokladny královské za vyhlazení Židů. Dal mu též opis výnosu vydaného v Susách, aby jej ukázal královně a napomenul ji, by šla ke králi, a prosila ho za národ svůj.

Když se vrátil Atach a oznámil Esteře vše, co byl Mardocheus řekl, ona chopivši se slova poručila, by pověděl Mardocheovi: „Všichni služebníci královští a všecky krajiny, které jsou pod panstvím jeho, vědí, že muž nebo žena, který by vešel do vnitřního dvora králova nejsa volán, ihned, bez meškání má zabit býti, leč by král vztáhl k němu žezlo zlaté na znamení milosti, a tak směl živ býti. Kterak tedy budu moci přijíti ke králi já, která již třicet dní nejsem volána k němu?"

Uslyšev to Mardocheus vzkázal opět Estere: „Nemysli si, že život svůj zachováš sama ze všech Židů, protože jsi v domě královském! Neboť budeš-li nyní mlčeti, jiným způsobem budou vysvobozeni Židé, avšak ty a dům otce tvého zahynete. Kdo ví, zdali jsi proto nepřišla k důstojnosti královské, abys byla pohotově k takovému času?"

Vzkázala tedy Ester Mardocheovi zase toto: „Jdi a shromáždi všecky Židy, které nalezneš v Susách, a modlete se za mne. Nejezte a nepijte tři dny a tři noci. Já podobně se služebnými svými budu se postit a pak vejdu ke králi, proti zákonu činíc, nejsouc povolána, a vydajíc se v nebezpečí smrti."

KAREL ČAPEK:

Z KNIHY APOKRYFŮ

O PĚTI CHLEBÍCH

... Co proti němu mám? Já vám to povím rovnou, sousede: ne že bych měl něco proti jeho učení. To ne. Jednou jsem poslouchal jeho kázání, a já vám řeknu, málem bych se byl taky stal jeho učedníkem. Tehdy jsem se vrátil domů a povídám svému bratranci sedlářovi, ty, to bys měl slyšet; řeknu ti, je to svým způsobem prorok. Moc krásně mluví, jen co je pravda; zrovna se v člověku srdce obrací: já vám měl tehdy oči plné slz, byl bych nejraději zavřel svůj krám a šel za ním, abych ho už nikdy neztratil s očí. Rozdej všechno, co máš, řekl, a následuj mne. Miluj bližního svého, pomáhej chudým a odpouštěj těm, kdo ti ubližují, a takové věci. Já jsem obyčejný pekař, ale když jsem ho poslouchal, tak vám byla ve mně taková divná radost a bolest, já nevím, jak bych to řekl: taková tíha, že bych klekl na zem a plakal, a při tom tak krásně a lehko, jako by se mne všechno padalo, víte, všechna starost i zlost. Tak já tehdy povídám svému bratranci: ty troubo, mohl by ses stydět; mluvíš samé hamižnosti, co ti je kdo dlužen a že máš platit tyhlety desátky a přirážky a úroky; kdybys raději rozdal chudým všechno, co máš, opustil ženu i děti a šel za ním. —

A to, že léčí nemocné a posedlé, to bych mu taky nevytýkal. Pravda, je to divná a nepřirozená moc; ale to přece každý vidí, že naši ranhojiči jsou žabaři a ti římští nejsou o nic lepší; peníze brát dovedou, ale když je zavoláte k umírajícímu, tak jenom pokrčí rameny a řeknou, že jste je měl zavolat dřív. Dřív! Má nebožka žena stonala dva roky kryvotokem; já ji vodil po doktorech, nemáte ponětí, co peněz to stálo, a nepomohl ji žádný. Kdyby byl on už tehdy chodil po městech, byl bych před ním padl na kolena a řekl: Pane, uzdrav tuto ženu! A ona by se dotkla jeho roucha a uzdravila by se. Takhle chudák zkusila, že se to ani povídat nedá. To teda bych mu chválil, že uzdravuje nemocné. To víte, řeličáři proti tomu křičí, a prý podvod je to a fušerství, a chtěli by mu to zakázat a kdesi cosi; ale to už tak máte ty všelijaké zájmy. Kdo chce pomáhat lidem a spasit svět, vždycky narazí na něčí zájem: všem se nemůžeš zavděčit, to jinak nejde. Říkám, uzdravovat může a třeba i mrtvé ať křísí; ale to s těmi pěti chleby neměl dělat. Jako pekař vám řeknu, že to byla velká křivda na pekařích.

Vy jste tu věc o těch pěti chlebích neslyšel? To se dívím; všichni pekaři jsou zrovna bez sebe nad tím případem. Tak prý za ním přišel veliký zástup na místo pusté, a on uzdravoval jejich nemocné. A když bylo k večeru, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: "Pusté jest místo toto, a čas již pominul. Propusť zástupy, ať jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů." On pak řekl jim: "Není jim potřebí odcházeti, dejte vy jim jísti." A oni řkou jemu: "Nemáme zde, než pět chlebů a dvě ryby" On pak dí jim: "Přineste mi je sem." A rozkázav zástupu posaditi se na trávě, a vzav těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl v nebe, požehnal, a lámaje, dával učedníkům ty chleby, a učedlníci zástupům.

Pokračování

K VÁNOČNÍM SVÁTKŮM DARUJTE DOBROU KNIHU

Z posledních knih, které vydala Křesťanská akademie, vám doporučujeme:

NEDĚLNÍ A SVÁTEČNÍ MISÁLEK, s čteními na všechny tři liturgické cykly. Cena 6000 lir.

JAN ČEP, *Sestra Úzkost*. Zlomky autobiografického eseje našeho předního katolického spisovatele, od r. 1948 exulanta. Cena 2000 lir.

LUDĚK PACHMAN, *Boha nelze vyhnat*. Od marxismu zpět ke křesťanství. Cena 1600 lir.

KLEMENT BOCHOŘÁK, *Křížová cesta*. Básně v próze, ve stylu staročeských lidových tradic. Cena 1500 lir.

ANTONÍN KRATOCHVÍL, *Básníci ve stínu šibenice*. Antologie z děl českých spisovatelů, politických vězňů stalinské éry. Cena 4500 lir.

Objednávky přijímá: *Křesťanská akademie, I-00183 Roma, Via Concordia 1.*

Změníme svět modlitbou

(Pokračování ze str. 4.)

lia, abychom se modlili vytrvale a naléhavě. Přirovnání k neodbytnému člověku, který tak dlouho tluče, až mu otevřou třebas neradi, je příliš lidské a někoho i pohoršilo. I sv. Augustinovi namítali, že Bůh slyší hned napoprvé. Proč pak tedy opakovat modlitby? Odpovídá vtipně: Našimi dlouhými modlitbami nedostane Bůh uši, ale my sami začneme slyšet ponenáhlu to, co říkáme!

Ale to, jak se zdá, dává sv. Augustin docela zapravdu námitkám, které jsme uvedli: modlitbou se máme měnit my, a ne svět! Co na to odpovíme?

Kritizují-li někteří starý tradiční způsob modlitby, smíme se i my postavit kriticky k jejich pojetí. Je-li správná modlitba jen ta, která mění nás, která nás inspiruje k dobré činnosti, už to není rozhovor, dialog s Bohem. Je velice užitečná. Je to soustředění, je to kontrola vlastních možností, je to rozhodnutí, soustředění na sebe samého. Stupeň styku s Bohem klesl na nulu. Můžeme pak ještě mluvit o náboženství, o křesťanství? Jaký smysl by měl vůbec Otčenáš?

Celé biblické zjevení je neustálý dialog mezi Bohem a lidmi. Jahve mluví a čeká od lidu odpověď, lidé se obracejí k Hospodinu a čekají, že je vyslyší. Zázraky Starého a Nového zákona slouží většinou k tomu, aby potvrdily správnost tohoto vztahu, aby bylo vidět nějakým názorným způsobem, že se ve světě skutečně *něco* modlitbou změnilo.

Když Mojžíš zvedal ruce k modlitbě, Izraelité vítězili v boji; když mu padaly únavou, Židé se dávali na útěk (Ex 17, 11).

Právě tyto zázraky dobře ukazují, co vlastně od modlitby očekáváme. Viditelný zázrak znamená, že se stalo něco proti přírodním zákonům, proti obvyklému běhu světa. Čarodějové primitivních národů vyslovují magické formule, jakási slova, kterým se připisuje moc nad světem. V Bibli se prorodějství přísně zakazuje a stíhá stejně jako modloslužbu. Žádné slovo nemůže převrátit, změnit řád, který Bůh ustanovil. Jediný Pán světa je Jahve sám. Modlitba pak jsou slova, normální lidská řeč, která se srozumitelným způsobem k Bohu obrací. Sama nemá žádnou moc. Ve světě tedy nic nezmění. Ale vyjadřuje se tu poměr člověka k Stvořiteli. Ten poměr je přátelský a podle stupně tohoto přátelství může člověk zasáhnout do Božího díla, do dění světa.

Tento zásah ovšem není normálně proti přirozeným zákonům. Nedějí se na každém kroku zázraky, ale není jich ani zapotřebí. Přátelský dialog mezi Bohem a člověkem se plně uskutečňuje i ve světě spořádaném a normálním. Vždycky však je na vyšším stupni, než je viditelný běh. Otcovský po-

(Pokračování na str. 13)

DOPISY našich čtenářů

NEW YORK, N.Y.:

Otevřený dopis nově zvolenému presidentu Jamesovi Carterovi

Vážený pane presidente:

Patřím mezi politické uprchlíky z Československa, které od r. 1948 bylo přinuceno zorganisovanou menšinou přijmout komunistický diktát, jemuž se pak po léta bránilo. Když se pak jeho snaha vystupňovala r. 1968, bylo postiženo okupací převážně sovětskými vojsky. Zažil jsem komunistickou krutovládu za Stalinovy éry z vlastní zkušenosti. Vím, co je to komunistické vězení. Proto cítím vděčnost k představitelům svobodné Ameriky, kde jsem našel útočiště před vyčerpávajícím pronásledováním.

Poněvadž americký lid, který mně popřál asyl, si právě Vás zvolil presidentem, dovoluji si Vám jako jeden z bezvýznamných a přesto oddaných exulantu k Vašemu úřadu blahopřát. Věřím, že se budete snažit, abyste dovedl svou zemi k novému rozkvětu pro blaho všech občanu.

Zároveň prosím, abyste počtil pozornosti mých několik podnětu: Přeji Vás upřímné a v plné úctě k Vašemu úřadu žádám, abyste nezapomínal na Československo a jiné evropské národy, žijící v komunistickém otroctví, a všemi legálními prostředky jim pomáhal k dosažení svobody a samostatnosti, jimž se těší národ Váš. Přál bych si Vás přesvědčit, že přes všechny neuvážené výroky některých politiků a diplomatu komunistický režim v Československu byl nastolen proti vůli většiny národa, a svou theorii i praxi začal ničit a dodnes ničí i zbytky osobní a sociální svobody, podlamuje v lidských myslích víru v Ježíše Krista a vystupuje oficiálně jako hrozba celému svobodnému křesťanskému světu. Rád bych Vám připomněl, že to byli američtí marxisté, kteří sami zbohatli z práce dělníků a r. 1917 svými dolary, zbraněmi a vycvičenými revolucionáři podpořili Lenina, k němuž se tehdy družil i později zamítnutý Trocký-Bronstein, kterého později vystřídal Stalin-Džugašvili.

Toto se stalo stejně pokoutně a proti vůli velké většiny amerického lidu jako pozdější sovětská okupace Československa se stala proti vůli lidu českého a slovenského. Zdejší vlivná marxistická mafie pracuje v zákulisí a dodnes zneužívá některých nedokonalých právních formulací, aby mohla omezit a postupně zničit i všeobecnou svobodu amerického lidu a těžit tak z diktatury, kterou by sami nastolili a pojmenovali falešným jménem socialistické demokracie. Právě tak tyto skupiny lidí napadají lidi nábožensky věřící, a pod různými záminkami vystupují proti nim a označují je za zpátečníky.

Dále bych rád, abyste si připomněl, že Sovětský svaz, který se neustále staví do posice ochranovatele "pokrokových" snah v Evropě, ve skutečnosti podporoval Hitlera a nacistické Německo. Teprve po několika osobních nedorozuměních mezi politiky obou stran se rozhodl podporovat západní demokracie. O tom se nehovořilo na mírových konferencích v Teheránu a na Jaltě, kde president Roosevelt a britský premiér Churchill zbytečně ustoupili požadavkům Stalina. Víte dobře, že tak nepřímo spoluzavinili politickou a částečně i vojenskou okupaci východní Evropy, která trvá již přes třicet let. Důkazem toho, že národy porobených zemí nesouhlasí s tímto diktátorským stavem jsou velké a rozbouřené většiny těchto národu ve svých zemích, a uprchlíci, kteří žijí v exilu, a kteří se neustále domáhají pomoci pro svůj stát. Poláci a Ukrajinci především, ale také příslušnici mého národa, Češi a Slováci.

Celá řada událostí (vzpoura ve východním Německu, Maďarské povstání r. 1956, nepokoje v Polsku a pak na výsost nešťastné události v Československu r. 1968, kdy velký Sovětský svaz brutálně napadl malý, bezbranný národ a pustošil zemi letadly, tanky i děly), už dokazuje, že tyto národy nemají vládu z lidu a pro lid, ale že jsou ovládány malou menšinou kořistníků, kteří se udržují u moci policejním násilím a politicko-sociální diskriminací. Potom s chladnou drzostí žádal Sovětský svaz na konferenci v Helsinkách, aby tento stav byl v jistém smyslu prohlášen za trvalý, a aby se Američané vzdali pokusů pomoci potlačeným národům. Mírová konference v Kremlu byla pak již jen formálním podvodem a tzv. "détente" jen usnadnila Sovětům teror a podvratnou činnost v zemích dosud svobodných.

Celý svět byl již informován o zvěrstvech, jichž se sovětská armáda dopouští, kamkoli přijde. Rád bych upozornil, že tím, že USA dodávají Sovětskému svazu obilí, stroje a nejmodernější kompjůtrovou techniku za výhodné finanční půjčky, tím nepřímo dopomáhají nedemokratické vládě Sovětů k tomu, aby zabraná území nepřetržitě ovládala.

Dnes, když značnou část světa již ovládají komunistické mocnosti, obracím se na Vás, pane presidente, s mimořádnou prosbou: obhajujte ve svém úřadě především zájmy bohaté a vojensky silné Ameriky; nepodporujte politické směry, které směřují k podvrácení demokratického řádu, a nevěřte smlouvám a slibům, které Sovětský svaz je vždy ochoten potvrdit a dát, ale pak je neplní. Tak jako patřilo vždy k ušlechtilému cíli silných pomáhat slabým, i dnes bude ke cti Vašeho národa, když jej povedete do boje proti uchvatitelům a k osvobození porobených národů, mezi něž patří i naše okupované Československo.

Dovolte, pane presidente, abych Vás ujistil svou upřímnou úctou a jakožto křesťan Vás podpořil svou modlitbou.

Československý legionář
Josef Toman-Tománek
85-31, 168 Street
Jamaica L.I.
New York, N.Y. 11432

GERALD, SASC. KANADA.

Ctěná redakce Hlasu Národa:

Myslím, že moje předplatné brzy vyprší nebo již už vypršelo. Odpust'te, čtu-li na dluh. Zasílám Vám 20 dolaru. Co zustane, použijte třeba no inkoust.

Noviny jsou zajímavé, mají pěkný tisk; moje oči jsou špatné, tak se brzy unaví.

Máme zde krásné počasí. Dnes je 40 stupňů F. Stále vanou velké větry, ale dosud bez sněhu. Toho tu ještě dost užijeme jako každou zimu. Je mi líto, že Vám nemohu sehnat nové odběratele. Jsem zde jediná, co čte česky. Zde nás je hrstka Čechů, ale vše je pomíchané.

S pozdravem Vám v redakci a všem čtenářům přeji pěkné prožití posvícení a vánoc.

Anna Petrášková.

BIRCHWOOD, WISCONSIN:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

dostaly se mi ruky Vaše noviny a moc se mi líbily. Posílám Vám tedy předplatné na půl roku a za zbytek z toho "money order" na $10 mi laskavě udělejte oznámení v dopisech, že jsem nasbírala a usušila houby václavky, které prodávám deset dolarů za libru, poštovné je navíc. Přidejte moji adresu, aby zájemci věděli, kam mně mají psát.

Těším se na noviny a jsem Vaše nová odběratelka

Agnes Gargulák
Birchwood, R 1,
Wisconsin, 54817

WAHOO, NEBR.:

Ctěná redakce Hlasu Národa!

Hlas Národa se mi líbí. Jsem rád, že náš český katolický tisk zde v Americe nezaniknul, když Národ a Katolik přestaly vycházet. Já bych ale rád dostával Hlas Národa před nedělí a ne až v pondělí nebo i později. Já si rád přečtu čtení na nedělí a evangelium v sobotu, anebo v neděli ráno dříve než jdu do kostela. My zde nemáme nic českého v kostele, tak mě to více zajímá, když vím o čem kněz mluví. V pondělí už mě to tolik nezajímá. Velice by mě potěšilo, kdybyste mohli Hlas Národa vyslat, abych ho obdržel v sobotu.

S přátelským pozdravem
Lad. J. Cihal

* * *

Vážený krajane, milý náš čtenáři,

děkujeme Vám za Váš dopis. Máme radost, že se Vám H.N. líbí, ale nechceme spát na vavřínech. Stále dosud ještě nevypadá tak, jak bychom si jej přáli mít, ale zatím si to ještě nemůžeme z nedostatku finančních prostředků dovolit. S Boží pomocí a Vás čtenářů se nám však jistě podaří během příštího ročníku udělat zase nějaký pokrok.

S poštou jsou svízele. HN rozesíláme ve čtvrtek; začátkem odpoledne je na hlavní chicagské poště. Podle ujištění pana poštmistra by měl být v sobotu ve všech chicagských předměstích i ve většině států Unie. Zatím se nám stává, že v chicagských předměstích jej dostávají čtenáři v pátek ráno, zatímco v Chicagu — a to hned v našem sousedství — se dostane čtenářům do rukou až v pondělí, či dokonce v úterý. Všechny reklamace jsou marné. Nejlépe by bylo, abychom mohli tisknout H.N. v úterý a rozesílat jej ve středu. Chceme se o to pokusit v příštím roce. Mějte tedy, prosím, s poštou trpělivost.

Redakce

LITTLE NECH, N.V.:

Ctěná redakce a drazi čtenáři!

Dozvuky našeho Martinského posvícení.

Předem přijměte od nás z New Yorku srdečný pozdrav na všecky naše krajany po celé Americe. Myslím, že máme zač děkovat Pánu Bohu, když teď máme náš Hlas Národa. Přináší nám jako posel všecky krajanské zprávy. Vřelé díky všem těm okolo chicagského

Kašpárkovo loutkové divadélko

Poslední představení podzimní sezony v sobotu 4. prosince 1976 v budově Olympic. Začátek ve 4 hod. odp.

Na všeobecnou žádost našich malých posluchačů opakujeme úspěšnou jarní premiéru populární divadelní hry pro děti: "Míček Fliček" — v krásné výpravě strýčka Sávy.

Pomozte opět babičce a dědečkovi najíti ztraceného Flička a zahnat 4 (ano: čtyry!) draky Mraky!

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavreno v pondělí

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)

Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik

Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.

Tel.: 788-7519

"ROAD SERVICE" — elektrické svářeni — umývání aut.

PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

PRODÁVÁM

doma sušené

VÁCLAVKY

1 libra — $10 + poštovné

Pište:

Mrs. Agnes Gargulák
Birchwood, R 1.
Wisconsin 54817

Velehradu, že se nás ujali a nenechali nás sirotky — až by nám odzvonili umiráčkem. Podejme jim pomocnou ruku a pomáhejme rozšířit tento náš stále zlepšovaný časopis — nežli bude pozdě. Vždyť je to pro naše společné dobro. Pro nás v cizině i pro ty naše drahé doma.

V neděli 7. listopadu pořádala naše Krajanská skupina v Astorii tradiční posvícení pod vedením našeho dp. Aloise Vyorala. Na tuto zábavu se už moc lidí těšilo. Letos jsme dokázali, že naše zábavy jsou nejlepší v československém New Yorku. Jsou čím dále lepší a větší. Celá tato slavnost byla dovršená návštěvou našeho drahého jediného českého biskupa Mořkovského z Texasu. Kostel byl přeplněn. Lidé přijeli až z Filadelfie a z Connecticutt. Při mši sv. měl pan biskup krásné otcovské kázání. Bylo opravdu ticho, jako v kostele! Doufám, že posluchači si odnesli vnitřní požitek a vděčnost, jak tento náš zasloužilý Otec se tolik namáhal vše nám podávat v našem rodném jazyku. Když si pak pomyslíme, že nejenom on, ale už jeho maminka byla rozená zde v Americe, tak musíme sklonit hlavu s úctou k tomuto našemu nejdp. biskupovi, jak pěkně a správně dosud česky mluví. Inu, tatínek byl učitel, uvědomělý křesťan a vlastenec, a tak se nelze ani divit, že dbal o to, aby jeho děti česky nezapomněly. Díky mu za to!

Při mši sv. mu přisluhovali náš skromný dp. Vyoral a jáhen Ondřej Horáček. Že jsme si pěkně zazpívali i poplakali, to vám nebudu vysvětlovat. Pro ty naše lenivé a lhostejné katolíky musím poznamenat, že si ani nemohou představit, oč přišli, když mezi námi nebyli — jak ti starousedlíci, tak exulanti. Byla to jedna radost.

Po mši sv. lidé utíkali do sálu, aby si zajistili dobré stoly. Jak si stůl zabrali, hned šli do řady, aby si zakoupili lístky na oběd. V legraci musím říci, že ti lidé snad nejedli přes týden doma, anebo jim ta naše kuchyně tak chutnala! Za hodinu a půl — všechny kachny, knedlíky i zelí byly pryč, zbyly sice ještě telecí řízky a když i ty byly pryč, ohřívaly se klobásy a párky, které měly být až k večeři. Ale naše obětavé kuchařky se vyrovnají všem druhým dobrým kuchařkám a tak to zvládly. Domácí pečivo šlo jako na dračku. Smrčkova krčma nám dávala náladu k plné spokojenosti a pěkně od podlahy nám vyhrávala muzika našich populárních Andy Petrunčík & Štefan Matuška.

Naše posvícenská zábava se vydařila. Bez jakéhokoliv vychloubání byla nejlepší ze všech předešlých; bylo přes 540 návštěvníku. Velice bohatou jsme měli naši tombolu. Největší dárce byl náš dobrý, milý vlastenec J. S. Fryml. Moc Vám, pane Fryml, děkujeme, nechť Vám to Bůh odplatí.

Naše mladá taneční skupina pod vedením slečny Mariky Krupské, předvedla několik našich tanečních čísel. Dostalo se jim za to obrovské ovace. Tentokráte přišlo hodně návštěvníků v krojích, takže zábava byla velice pestrá a krásně se nám vydařila.

Srdečné díky všem našim kuchařkám a obzvláště bych poděkoval za takovou námahu manželům Paškovým a Slívovům. Bůh jim to odplať a za to je posiluj!

Se srdečným pozdravem na všechny krajany zůstávám váš věrný "Sázavan"

František Kubelka

SAN ANTONIO: FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Před časem jsem napsal úvahu co znamená komunismus, a přislíbil jsem, že se k tomu ještě vrátím.

Musíme se dívati spravedlivě na obě strany: na stranu komunistickou i na stranu tak zvaného svobodného světa. Tváří v tvář výzvě, jíž je pro nás komunismus, musíme též zkoumati a přiznati si slabosti tak zvaného kapitalismu. Kapitalismus příliš často ponechal propast mezi přebytečným bohatstvím a ponižující bídou. Dopřává luxusní život jedincům, kteří často jsou bez svědomí, podobně jako bohatec před Lazarem. Třebaže prostřednictvím unií a sociálních reforem americký kapitalismus udělal a dělá mnoho, aby zmenšil tyto rozdíly, přece jen ještě zbývá mnoho vykonat. Bůh přeci chce, aby všechny jeho děti měly to, co je potřebné k důstojnému životu. Není pochyb o tom, že je nekřesťanské a nemorální, aby se několik jedinců povalovalo v přepychu, zatím co druzí tonou v propadajícím se písku bezmocnosti a chudoby. Když jen touha po zisku je jedinou základnou hospodářského systému, pak to vede k nelidskému soupeření a k sobecké, nemilosrdné ctižádostivosti, která vášnivě nutí lidi, aby se více zajímali o zničení konkurenta, než o to, jak důstojně a křesťansky žít. Přehnaná touha po zisku může udělati z lidí takové sobce, že nedovedou zaměřit svou pozornost na svého bližního. Takovýto kapitalismus může vésti ke stejně zničujícímu praktickému materialismu, jako teoretický materialismus, který hlásá komunismus. Musíme si čestně přiznati, že pravda není ani v tradičním kapitalismu, ani v marxismu. Oboji představuje jen projev vášní — z egoismu a vzteku. Kapitalismus opomenul vidět správnost, která je skrytá ve společném úsilí pro dobro všech, a marxismus zase přehlédnul potřebu člověka a užitek pro společnost ze soukromého podnikání. Uvážíme-li všechny ty hrůzy, které se provádějí ve jménu marx-leninismu, tu komunismus je pro nás křesťany výzvou, abychom veškeré naše úsilí a třeba i životy nasadili pro Evangelium Ježíše Krista, stejně ochotně jak to činí komunisté pro svou revoluci bezbožetství. Nemůžeme přijmout komunistické zásady, ale musíme přiznat horlivost prvních idealistů - komunistů. Kolik křesťanů hledí získati druhé pro Ježíše Krista se stejnou horlivostí jako to dělají komunisté pro své zájmy? Je smutnou skutečností, že často nemáme ani ochotu pomáhat při dobrém díle pro společnou věc křesťanskou, katolickou, národní, ba někdy ani pro svou rodinu, s jakou obětavostí to činí komunisté. Tím méně pro samotného Krista a jeho království, v něž většina takových křesťanů ani ve skutečnosti nevěří. Pro kolik pokřtěných je křesťanství jen nedělní záležitostí, bez vztahu k tomu, co přijde v pondělí. A kolik "taky pokřtěných" o kostel ani nezavadí!

Pane Bože dej, aby křesťanský oheň lásky planul aspoň se stejnou silou v srdcích všech křesťanů, jako plane oheň pomsty v komunisticky přesvědčených lidech. Je jisté, že komunismus dosud existuje ve světě jenom proto, že my jsme nebyli dostatečně křesťany a katoličtí křesťané nebyli přesvědčivě katoličtí. Chceme-li zachránit svět před komunismem, musíme se všichni dáti do služeb Evangelia Ježíše Krista, musíme najít a přijmout ducha prvotní církve a skutečně křesťansky žít. Kamkoli první křesťané šli, všude podávali vítězné svědectví o Ježíši Kristu. Na cestách, v městech, na venkově a i v žalářích hlásali radostnou zvěst Kristovy lásky a spásy. Cenou za tato svědectví byla nejednou bolestná agonie ve lví kleci, bičování a mučení. Přes všechno to ale křesťané vytrvali ve své víře, protože měli jistotu věčného života. Jejich životy byly tak přeměněny Božským Spasitelem, že ani mučednická smrt se jim nezdála býti velkou obětí. Kamkoliv tito první křesťané vstoupili, jako by zvrátili existující mocenské struktury. Proto je císařský Řím považoval za revolucionáře a komunisté dělají z Krista prvního marxistu. Kristovo nové učení o Boží lásce k lidem neslo oživující mízu do všech lidských vztahů; každý kdo uvěří, bude spasen! Příkladem vlastního života vedli lidi k tomu, aby se postavili proti starým nespravedlivým systémům. Když pak tehdejší vládcové starého Říma zasáhli proti křesťanům, tu tento podivuhodný lid, z hloubi duše věřící v Krista, nadále hlásal Evangelium, takže se k nim přidávali i lidé z domu císařova; žalářníci zahazovali své klíče a císařové a králové se třásli na svých trůnech. Kam se dnes podělo tento druh křesťanské horlivosti? Kde je dnes ten typ odvážné, hrdinné, vše obětující lásky k Ježíši Kristu? Je snad pohřben v hrobu, kterému říkáme "uctivost", nebo snad lépe řečeno lhostejnost? I politické "Détente" je plodem tohoto lhostejného postoje.

Má-li být dnešní lidstvo zachráněno, křesťané se musí probudit, stát se opět "solí" země — zvláště kněží a biskupové — a dokázat se obětovat. Ježíš Kristus musí býti znovu postaven do středu našeho života.

To je zároveň ta nejlepší obrana proti komunismu! Válka nic nevyřeší, komunismus nikdy nezničíme atomovými bombami nebo jadernými zbraněmi. Odsoudili jsme komunistickou filosofii, protože je nesprávná a nespravedlivá. Naše vláda musí míti v programu sociální spravedlnost, musí se snažit odstranit chudobu, nejistotu a nespravedlnost. Bída, to je úrodná půda, v níž semeno komunismu vyrazí, roste a šíří se. Tak jako první křesťané musíme seřadit k boji proti komunismu vojska ozbrojená Evangeliem Ježíše Krista a praktickým provedením jeho příkazů. Tímto mocným svatým prostředkem budeme bojovati proti těm, kteří podporují vybičovaný egoismus, proti těm, kteří za mrzký peníz udržují komunismus při životě a tak urychlíme příchod dne, kdy každé údolí bude vyrovnáno, co je křivé, narovnáno, kdy člověk člověku bude bratrem a sestrou, a kdy se zjeví sláva Páně. Naše nesnadné povolání křesťansky žít a naše vznešená příležitost je vydávat svědectví Kristovu učení tím, že budeme budovati svět opravdu křesťanský. Jestliže přijmeme výzvu, jíž je pro nás křesťany komunismus opravdovostí, pak rychle nastane konec komunismu, jako nastal konec Neronovy říše Římské či Hitlerova Německa. Pak zachráníme svět pro pravou křesťanskou demokracii a učiníme jej bezpečným pro Kristův lid.

Vážená redakce, milí čtenáři, aby se to neprotáhlo, raději končím. Prosím o modlitby za všechny staré a nemocné, prosím o modlitby za maminku Terezičku a všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej! Pán Bůh zaplať všem, kteří posílají krásné pozdravné dopisy a na přilepšenou naší Terezičce.

Karel Pekárek

Makes a good Christmas gift!

Vánoční písně

NAŠE KOLEDY

(19 CZECH CHRISTMAS CAROLS)

Edited & Arranged by Sr. Anita Smisek, O.P.

JUST PRINTED (Nov. '76)

eg

- Narodil se Kristus Pán
- Nesem vám noviny
- Slyšte, slyšte pastuškové
- Veselé vánoční hody
- Tichá noc
- Půjdem spolu do Betléma

+ Organ/piano accompaniment $3.95
+ 2-part vocal edition (Nov. '75) $1.25
English translation included

Accompaniment edition contains historical background information about the "koledy" & Christmas illustrations with each carol. All verses and holiday dates.

Send postpaid orders to:

S. ANITA SMISEK, O.P. Rte. 2, BOX 112K
LONSDALE, MN. 55046

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkovo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies

We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Movsiyakha — Alexandra Movsiyakha-Lala
Brokers

ALEXANDR SOLŽENICYN —

HLAS SVOBODY

O úspěšném "Filmovém večeru", uspořádaném 5. listopadu 1976 odbočkou "28. říjen" ČSNRA ve společenských místnostech berwynské spořitelny "Lincoln Federal" jsme již v H.N. přinesli podrobnou zprávu. Dnes k tomu dodáváme text projevu prof. dr. Františka Schwarzenberga, jímž zfilmované Solženicynovo "Svědectví pravdě" uvedl.

* *

Vážený pane předsedo, děkuji Vám za laskavé pozvání, abych řekl několik slov úvodem k promítání filmu o Alexandru Solženicynovi.

Netřeba v tomto prostředí mnoho slov, protože všichni jistě víte, kdo je Alexandr Solženicyn — vedoucí ruský disident, žijící dnes na Západě. Určitě víte, že mu byla udělena Nobelova cena, a že mu nebylo dovoleno opustit Sovětský svaz, aby tuto cenu osobně přijal. Nejspíše znáte mnoho z jeho literární tvorby a určitě jste četli jeho Souostroví Gulag, které se mezi námi rozšířilo v českém překladu. Víte také, že píše o utrpení ve věznicích, v pracovních táborech, v blázincích většinou z vlastní, osobní zkušenosti, a že píše uměleckým projevem, který se důstojně řadí k literární tradici Tolstého, Dostojevského a jiných velikánů ruského písemnictví.

Proč zajímá zvláště nás?

V roce 1938 nás zradil Západ, přese všechny smlouvy a povinnosti, plynoucí z členství ve Společnosti národů.

V létech 1945, 1948 a 1968 nás přese všechny smlouvy a přes povinnosti, plynoucí z členství ve Spojených národech zradil Východ — a také Západ tím, že tomu nezabránil.

Tyto zrady na nás se snad týkaly především jen a jen nás samých. Byly však součástí soumraku Západu, způsobeného úpadkem mravním. Náš osud sdílelo a sdílí přemnoho miliónu lidí jiných. Kdo se proti tomu ozval a zdůraznil, že se tu jedná především o otázku mravní? Kdo varoval, kdo varuje a kdo radil a kdo radí, dokud je ještě čas?

Před osmatřiceti léty byla podepsána Mnichovská dohoda. Západ se snažil — na úkor prý malého, neznámého národa — nemravným a protizákonným ústupkem usmířit poznané zlo. A Západ zajásal, že prý byl zachráněn mír.

Tenkráte v Dolní sněmovně povstal Winston Churchill a prohlásil: "Je po všem. Opuštěné, zlomené Československo ustupuje v zármutku mlčky do tmy ... Ale nemyslete si, že toto je konec. Toto je pouze začátek ... první doušek hořkého kalicha, který nám bude podáván rok po roce, pokud bychom velikým vzepjetím mravního ozdravění a vojenské zdatnosti nepovstali opět k obhajobě svobody, jako za starých časů."

Churchillův hlas byl hlasem proroka. Údajně zachráněný mír netrval ani rok — a došlo k válce, k válce ze všech námi známých válek nejkrutější.

Tehdy však Anglie poznala omyl své politiky smiřovaček a postavila v čelo své vlády toho, jehož hlas byl hlasem prorockým. Anglie sama, zcela sama pod vedením tohoto muže vydržela, až ostatní svět se probudil a pomohl společným úsilím porazit zlo, které dřívějšími ústupky Západu bylo soustavně posilováno.

Dnes se opakuje přesně totéž. Západ se snaží ústupky na úkor jiných usmiřovat poznané zlo. A v čele žádné vlády nestojí prorok. Ale přesto žije prorok v našem středu. Jmenuje se Alexandr Solženicyn.

Říká to, co my exulanti všichni víme a říkáme. Říká to však lépe než my a lidé mu přece jen dopřávají sluchu. Náš hlas po všechna ta léta byl často jen hlasem volajícího v poušti. Promluví-li však umělec, umělec dnes z nejpřednějších, rozezvučí se přece jen struny srdce a něco z této hudby pronikne i do mozků lidí, ku všem rozumovým argumentům zabedněných. Solženicyn varuje — a doufejme, že jeho varování přichází ještě včas.

Solženicyn popisuje nelidskost komunistické ideologie i komunistické praxe. Stejně jako Churchill říká Solženicyn, že předpokladem ozdravění lidstva je obroda mravní a ta že může nejlépe pramenit z křesťanství. To říká o Rusku samém, platí to však stejně pro nás na Západě. Vždyť jen z mravní obrody může vzejít rozhodnutí, neustupovat, ale odporovat poznanému zlu, pokud je ještě čas. Tato mravní obroda začíná v lidských srdcích a není vyzbrojena ani tanky, ani děly. Jejím jediným štítem je pravda.

A věru jako ohlas slov Churchillových z roku 1938 zní Solženicynův výrok o sovětské invasi a okupaci naší země:

"Což nám jeden vskutku veliký evropský národ, námi zrazený a oklamaný národ československý, neukázal, že i proti tankům se může postavit nechráněná hrud', bije-li v ní důstojné srdce?"

A co nám radí Solženicyn? Píše: "Naše cesta je: v ničem nepodporovat vědomě lež." A my, alespoň my exulanti všichni víme, že dnešní postoj Západu vůči světovému komunismu, politika ústupků, politika hospodářské, technologické a někdy i vojenské pomoci, politika zrady na lidech, toužících po svobodě, je převelikou lží: neodpustitelnou, vědomou lží a ničím jiným, než lží. Pravdu známe a nalézáme ji přesvědčivě vyjádřenou ve slovech Solženicynových, pronesených ku zdejším odborovým organizacím. Proto si nyní poslechneme slova Solženicyna samotného v anglickém překladu, slova, jejichž pravdu chceme šířit všude tam, kde se nám k tomu naskytne příležitost. V tom totiž spočívá naše povinnost vůči domovu, vůči sobě samým i vůči zemi, která se nám stala novým domovem.

dr. František Schwarzenberg

Obraz Solženicyna

Výňatek z článku profesora dr. Libora Broma, exulanta, z jeho nedávno vyšlé knihy **"Ve vichřicích hněvu"**:

Nejzajímavější reakci na nesmyslné jevy amerického života zůstává pohled sovětčíku, úhlavních nepřátel "dekadentní buržoasie a kapitalismu".

V uplynulém roce navštívilo Ameriku větší množství socialistických cestovatelů-agentů než kdykoliv předtím. Jaká to příležitost k pozorování nepokrytě vyjevených očí, rozkoltaných úst a rozpačitých pohybů uprostřed svobodných lidí! Poprvé bylo možno s nimi docela důvěrně rozmlouvat a všichni hovořili velmi dobře anglicky. Poprvé někteří cestovali sami, na dlouhou dobu bez doprovodu. A poprvé bylo možno slyšet od nich zcela upřímnou starost o sovětskou budoucnost, jejíž jsou nejaktivnějšími budovateli:

"Amerika nás spasila před fašisty, kdo nás spasí od Číňanů za deset, dvacet či kolik let, jestliže byste se měli zhroutit? **Braňte se!** Také naše situace není vůbec růžová. Zločinnost, nemravnost, bída je všude. Arabové nás vykopli, židé nás tlačí, lidé žádají všechna možná práva, linost převládá, vzrůst obyvatelstva se zastavil. Potřebujeme nové zákonodárství a **aby ta stará generace u vesla už konečně šla!**"

Takový byl tón mnohých sovětských agentů, když se rozpovídali soukromě: "Já už naprosto nejsem rozvědčík"!

Nová linie se rodí? Ať tak či onak, **Sovětský svaz vegetuje na sopce!**

Snad nejmocnějším okamžikem uplynulého roku byl onen, když se jeden osamělý 'rozvědčík' ztratil při návštěvě soukromého amerického domova. Nikdo to zpočátku nezpozoroval. Konečně ho našli v hostitelově studovně, kde stál po dlouhé minuty nepohnutě a mlčky pod velikánským portrétem Solženicyna. A nikdo se neodvážil toho bolševika vyrušit. **V jeho očích byly slzy!**

* *

Tvůrcem dotyčného obrazu Solženicyna, symbolisujícího naději porobených stamilionů v sovětském ghettu — od německého Berlína do ruského Vladivostoku — je známý malíř Pavel August Kontný.

Jméno a bydliště sovětského rozvědčíka bylo vhodně zapomenuto.

* *

Na filmovém večeru odbočky "28. říjen" ČSNRA, 5. listopadu t.r., přednesla s chvalně známou deklamační virtuositou Věra Rokničková — jako přiléhavý doplněk k monumentálnímu filmu **"Solženicyn — Hlas svobody"**.

ČESKÁ BUDITELSKÁ A KULTURNÍ PRÁCE V NEBRASCE

Na podzimní poradě vedoucích českých klubů v Nebrasce byla podána výroční bilance práce. Všechny kluby pořádaly letos tradiční festivaly. Jistě největší návštěvu měli ve Wilber, kde velké pozornosti se těšily večerní, živé obrazy z českých dějin, volba královny české Nebrasky a bohatý, hudební program v přírodním jevišti. Pochvaly si zaslouží vedení klubu v Saunders Co., které věnuje tolik péče pěveckému sboru mládeže. A to je jen jedna z tak důležitých činností pro zachování české řeči a písničky. Dík české Nebrasky za to patří paní L. Kremláčkové, vedoucí tohoto sboru, dnes jedinečného v celé Nebrasce.

A festival ve Dwight? To byla stará vlast skoro v originále. Bohoslužby v české řeči Otce Vojtěcha Vita z Chicaga s českým zpěvem a kázáním — byly opravdu všem přítomným studánkou živé vody a zrcadlem naší národní křesťanské tradice. Za vedení profesorky Fr. Uhlířové a Roseanne Pěkný přijel do Dwight pestrý taneční soubor naší mládeže z Chicaga, jejichž tance nás nadchly. Významnou částí programu ve Dwight byla oslava bratří Koumu z Dwight. Zvláště nutno vzpomenout mnohaměsíční obětavé práce presidenta českých klubu Jakuba Hamsy, který s úspěchem dokázal organisovat České dny na státním veletrhu (State Fair) v Lincoln. Něco takového bylo poprvé v historii těchto veletrhu vubec. Tisíce a tisíce návštěvníku sledovalo tyto programy české písničky, hudby a tance, byla to skvělá propagace našeho folkloru, zvláště v rámci oslav 200. výročí americké nezávislosti.

Pro budoucnost slibnou bilanci práce podali vedoucí nového klubu pro oblast jihozápadní Nebrasky. — V řadě studií o českých hřbitovech v Nebrasce tato organisace vydala historii českých kostelu (o jejíž vydání se tolik zasloužila paní Thompsonová z Omahy) — a nedávno také kniha "Czechs and Nebraska".

Předsedkyni organizace Nebraska Czechs Inc." byla zvolena paní Irma Onrecká, 1. místopřed. Alfréd Nováček, 2. místopřed. James Soušek, tajemnicí Jiřina Sudíková, pokladníkem Bernard Klásek, historikem klubu Jakub Hamsa.

Všem patří náš dík i vděčnost nesvobodného domova za to, že svou hřivnou, nadáním, talenty, obětavou prací a věnovaným časem probudili v krajanské Nebrasce živý zájem o naši národní věc a kulturu. Vždyť tím zároveň velmi prakticky přispíváme k vytváření krásné mnohonárodní kulturní mozaiky Ameriky, jejíž skutečná svoboda a úcta k člověku tím spravedlivěji zazáří při vstupu do třetího století americké nezávislosti.

Dr. Kučera

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

JÁRA KOHOUT
jako v loni jezdí po Evropě a obveseluje krajány v patnácti městech. Při tom propaguje knihu svých hereckých vzpomínek a humorné hovory, které právě nahrála společnost EDAS na dvou kasetách. Jsou to:
Silvestr
s Járou Kohoutem
a
Poridání pro zasmání
Možno objednati přímo u
Járy Kohouta,
chcete-li o vánocích
či o Silvestru rozesmát
i toho nejzachmuřenějšího
přítele
25-40 87th Street
Jackson Heights, N.Y.
New York 11369
Telefon: (212) NE 9-0705

BAZAR ČŽNR — 5. PROSINCE

Sál Camelia a Olympic v budově Olympic na Čermákově třídě v Cicero budou opět místem, kam povedou všechny cesty tuto neděli, na oblíbený, tradiční bazar Československé ženské Národní rady v exilu.

Již od 11 hodin dopoledne budou hosté mít příležitost nakoupit pěkné vánoční dárky, umělecké předměty, cukroví na stromeček, košíčky plněné výborným čajovým pečivem a krásně zdobené perníčky. Teplé obědy, polévka, obložené chlebíčky, párky, dorty, káva a nápoje budou podávány během celého odpoledne.

Ve 3 hodiny předvede soubor 50. dětí, pod vedením sestry Boženy Veisové, roztomilý vánoční program s recitací, tanečky a zpěvem krásných českých koled. Po dětské besídce, za zvuků oblíbené "Tichá noc, svatá noc," zavítá na bazar očekávaný Mikuláš se svými pomocníky, andělem a čertem, a bude následovat nadílka dětem.

Bazar potrvá do 6 hodin večer a před ukončením budou též vylosovány hodnotné ceny v knížkách štěstěny.

Pořádající výbor vás všechny upřímně zve a těší se, že se alespoň na chvíli podíváte mezi nás. Bazar ČŽNR je největším zdrojem prostředků k pomocným a dobročinným účelům této organisace: proto přijďte všichni a přiveďte přátele a známé. Vstup na bazar je volný.

V. R.

Oblastní výbor Československé národní rady americké v Chicagu, Ill.

zve na

ČLENSKOU SCHŮZI,

která se koná

v pátek 3. prosince 1976 v 7:30 večer v Lincoln Federal, 6655 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Program:

1. Zprávy úředníku.
2. Zprávy z bodhoček ČSNRA a přidružených organizací.
3. Příprava XXVI. výročního plesu oblastního výboru ČSNRA.

Prosíme všechny členy oblastního výboru o účast.

Marie Langová, tajemnice
František Kalkus, předseda

K 50. VÝROČÍ SMRTI ELIŠKY KRÁSNOHORSKÉ

Eliška Krásnohorská, vlastním jménem Alžběta Pechová, nar. 18. listopadu 1847 v Praze, zemř. 26. listopadu 1926 v Praze. Vedle své spisovatelské a básnické činnosti, získala si veliké zásluhy uvědomělou výchovou a osvětovou prací v oboru rozumné a spravedlivé emancipace našich babiček a prababiček, jimž vybojovala přístup k vyššímu vzdělání.

Pracovala v ženském hnutí jako tajemnice, později starostka Ženského výrobního (průmyslového) spolku a redaktorka Ženských listů.
Zasloužila se o založení prvního českého dívčího gymnasia Minerva (1890) a o studium žen na vysokých školách. Za to si na ni dnes vzpomínáme touto básní:

Fr. Xaver Dvořák:

ZA ELIŠKOU KRÁSNOHORSKOU

Nic, jenom lístek zakroužil a pad',
neb podzim přišel, zežlout' list a zvad';
však strom, jenž kořeny tkví ve své zemi,
dál stojí, by zkvet' z jara květy všemi.

Ne, neodešla's z drahých našich míst,
jen mrtvé tělo Tvé, jak zvadlý list
se na zem schvělo, květ Tvůj bílý povad';
však ducha los je věčně obrozovat.

A v srdcích tisicerých zkveteš zas
vždy každým jarem, vůně, barev jas;
dál budeš mluvit k lidu živým slovem,
jak kdysi v porobě, tak v žití novém.

A sílu dáš všem mladým srdcím, vznět,
jak písni svou jej znala's rozechvět;
jak ty tou touhou jedinou at' planou,
ověnčit slávou zemi svou milovanou! —

Nic, jenom lístek zakroužil a pad',
neb podzim přišel, zežlout' list a zvad';
však strom ten nepohnut tkví ve své zemi,
jak ty v nás žiješ, věčně, srdci všemi!

POZVÁNÍ NA VÁNOČNÍ BESÍDKU

dětí české sobotní doplňovací školy

"Josefa kardinála Berana"

Nechť z našich dětí vyroste zas národ, jenž víru za skvost nejvyšší si cení a který smyje všechny hříchy otců, by Bůh v něm opět našel zalíbení!

Jak všichni čtenáři Hlasu Národa víte, naše česká katolická sobotní doplňovací škola našla letos pohostinné přístřeší v osadní škole bývalé české farnosti Panny Marie Svatohorské v Cicero.

Protože pokládáme za svou křesťanskou i národní povinnost vracet našim dětem pravý obsah hlavních svátků našeho křesťanského kalendáře, budeme mít i letos svou vánoční školní besídku s nadílkou v neděli 12. ledna 1976 ve 2:30 hodin odpoledne v **"Besedním domě"** svatohorské osady hned vedle kostela, školy a farní budovy na 21. ulici v Cicero. Řekněte o tom svým známým a přiveďte i své americké přátele.

Fr. Uhlířová
a Otec Vojtěch, O.S.B.

Španělsko postupuje na cestě k demokracii

Madrid. — Španělský stavovský parlament Cortés rozhodl 425 hlasy proti 59 (13 poslanců se zdrželo hlasování), že už na jaře příštího roku má být zrušen Francův stavovský parlament, ve kterém byla zastoupena různá povolání, a nahrazen politickým demokratickým parlamentem, podle západního vzoru, ve kterém budou zastoupeny politické strany. Španělský národ má v polovině prosince při referendu rozhodnout, zda s těmito demokratickými reformami souhlasí či nikoliv. Král Juan Carlos od samého začátku po své intronisaci povzbuzoval ke změně Francova státu v demokratickou, konstituční monarchii.

V budoucnu španělský parlament bude složen ze dvou komor: z Kongresu, který bude mít 350 poslanců, zvolených všeobecným, svobodným a tajným hlasovacím právem, a ze Senátu, který bude mít 207 senátorů. Každá z 50 španělských provincií pošle do senátu 4 zástupce, severoafrické enklávy Ceuta a Melita tam pošlou každá dva senátory, Baleáry jednoho a Kanárské ostrovy dva. Král může jmenovat až 40 senátorů, ostatní budou zvoleni. Do politiky bude král moci zasahovat přímo pomocí referenda.

Mnozí političtí pozorovatelé vyslovují své pochybnosti o tom, zda Španělsko je už politicky zralé pro demokracii. Nyní je roztříštěno na četné a poměrně malé politické strany, jež jsou bez zkušenosti a bez jasného a pevného programu. Komunisté jsou prozatím zakázáni, ale tlačí se do různých stran socialistického zaměření.

Dvě velké dopravní nehody

Moskva. — Za sněhové bouře se zřítilo nedaleko Moskvy sovětské letadlo TU-104; všech 72 osob na palubě přitom zahynulo.

V Keni se 150 mil jihovýchodně od Nairobi zřítil do řeky první vagón rychlíku Mombasa—Nairobi; přitom se utopilo 70 cestujících. Skupina 17 amerických studentů vyšší školy, která jela v jiném vagóně tohoto vlaku, neutrpěla žádné škody.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177

Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

1966
5. XII.
1976

Toť žití lidského je cíl:
ve světle Tvého spatřit Tě jasu
a vejít v blaženost, jež nezná času,
a z které vyhoštěn je bolu kvíl!

UPŘÍMNÁ VZPOMÍNKA

Zvlášť při všech svých nynějších trampotách, kdy jsem odkázána na kolečkovou židli a trpělivou pomoc druhých, s láskou a bolestí vzpomínám na svého zesnulého manžela, otce, dědečka a pradědečka.

JOSEFA VRÁNKA.

rodáka z Plzně v západních Čechách, jehož odchod na věčnost v 64 letech života nám před deseti roky udělal tak smutné Vánoce.

Odpočívej v pokoji, náš drahý táto, a jednou u Božího trůnu na shledanou!

K uctění Tvé památky věnuje Tvá manželka
MARIE VRÁNKOVÁ s rodinou

ČS. ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA v exilu

vás srdečně zve na

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ BAZAR

V NEDĚLI 5. PROSINCE 1976

od 11 hodin dopoledne do 6 hodin večer

V SÁLECH OLYMPIC a CAMELIA

6146 záp. Čermákova tř., Cicero

- *Vkusné a praktické vánoční dárky, umělecké předměty, ozdoby na stromeček, košíčky s čajovým pečivem, zdobené perníky*
- *Teplé obědy — nápoje — káva a dorty*
- *Dětský vánoční program s nadílkou od Mikuláše ve 3 hod. odpoledne*
- *Vstup volný*

1956
1. prosince
1976

VDĚČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

manželům

RICHARDOVI a KRISTINĚ JAHNOVÝM

ze San Martin, Calif.

Naši drazí rodiče, i když vypadáte stále mladě, zajímáte se živě o naše "dívčí problémy" a dovedete se s námi upřímně smát, radovat i být zasmušeni, Váš manželský list nám prozradil, že letošního 1. prosince tomu už bylo dvacet let, kdy jste si v chicagském kostele sv Jáchyma slíbili věrnost a lásku manželskou, které nám pak připravily radostné dětství a vybudovaly náš společný hřejivý domov.

Za to všechno Vám dnes při 20. výročí Vašeho sňatku přicházíme upřímně poděkovat a v modlitbě Vám vyprošujeme hojnost zdraví, Božího požehnání a trpělivosti s námi.

Vaše ještě někdy zlobivé dcery
ELIŠKA a BARBARA s chicagskou babičkou, tetou a sestřenicí Kristýnkou

SPORT

Přátelské mezistátní utkání v kopané

NSR—ČESKOSLOVENSKO 2:0

Branky: 17. min. Bonhof našel svým přesným míčem nabíhajícího Floheho a ten z voleje do pravého rohu — 1:0, 34. min. Zpočátku nevinný útok domácího mužstva, který založil Rummenigge a po chybě v čs. obranné fázi se dostal k míči Beer a z 20 metru vystřelil — 2:0. Utkání se hrálo v Hannoveru před návštěvou 60.500 diváků. Západní Německo muselo potvrdit glanc mistru světa a navíc chtěli odvést svým přemožitelům porážku z červnového mistrovství Evropy v Bělehradu. Mistr Evropy Československo chtělo dokázat, že není náhodné, když čtyřiadvacetkrát za sebou neprohrálo. Domácí nastoupili s tím nejlepším co měli k dispozici, hosté s několika náhradníky. Už ve 3. min. tvrdě faulovat Bonhof vršovického kanonýra Panenku, který od té doby kulhal. Čs. tým v prvním poločase se hrál velmi špatně. Zdlouhavě přihrával a nepřesně, málo bojoval, v poli postrádal vtip a před brankou rozhodnost. Obrat k lepšímu nastal v druhém poločase. Odešli Fr. Veselý a kulhající Panenka, vyměnili je Kozák a Slaný. V této části hry už se čs. celek zbavil ostychu, začal lépe kombinovat, využíval křídelní hru a mužstvo NSR mohlo inkasovat. Že se tak nestalo je třeba připsat jako minus čs. týmu, který neproměnil dvě vyložené šance a vůbec ve střelbě byl příliš zbrklý. Nejlepší byl Michalík, který zlikvidoval několik tvrdých střel, a i když mohl druhý gól chytit, patřil k oporám. Výkonem se mu přiblížil Dvořák a po přestávce i Biroš. V záloze byl nejlepší Dubiáš a v útoku Masný. Nedařilo se Veselému a Nehodovi. V prvním poločase měla NSR vynikající nástup a stoprocentní střelbu, po přestávce úpadek a malou herní disciplinu. Maier a Vogts měli malé jubileum: 75-krát v dresu NSR. Dirigentem zůstal — jako vždy — Beckenbauer.

Sestavy:

NSR: Maier (Bayern Mnichov) — Vogts (Borussia Mönchengladbach) od 22. min. Kaltz (Hamburger SV), Schwarzenbeck, Beckenbauer (oba Bayern), Dietz (MSV Duisburg) Bonhof (Borussia), Höness (Bayern), Flohe (FC Köln) — Rummenigge (Bayern), Beer (Hertha BSC Berlin), Heynckes (Borussia).

Československo: Michalík (Ostrava) — Biroš (Slavia), Jurkemík (Inter), Dvořák (Dukla), Gögh (Slovan) — Dobiáš (Trnava), Panenka (Bohemians) od 46. min. Kozák (Lok. Košice), Pollák (VSS Košice) — Masný (Slovan), Nehoda (Dukla), Fr. Veselý (Slavia) od 46. min. Slaný (Ostrava).

★

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

13. kolo —

Branky: Klement z penalty za faul Dobiáše na Vdovjaka. Druhý gól dal Čermák hlavou z přihrávky Vdovjaka. Sparta vyhrála zaslouženě. Především proto, že měla konsolidovanější všechny tři řady a v prvním poločase hrála s velkým nasazením.

SLAVIA—BOHEMIANS 0:0

Remíza je spravedlivá, favorizovaná Slavia neuspěla, naopak Bohemians měli více ze hry, mají také z bodu větší radost. Klokanům silně chyběl kanonýr Panenka, který je zraněný z utkání NSR—Československo.

BRNO—DUKLA 0:0

Blíže k vítězství mělo Brno, ale neumělo proměnit ty nejvyloženější brankové šance.

PLZEŇ—OSTRAVA 2:2

Branky: Jelínek, Sloup — Nesrsta, Kvasnica. Byl to bojovný, přitom však slušný zápas, v němž po řadě chyb v obraně má především domácí mužstvo radost ze zisku jediného bodu.

LOK. KOŠICE—TEPLICE 4:3

Branky: Dobrovič utekl po křídle a z jeho centru Černický — 1:0. Melichar zblízka po Fišerově přihrávce — 1:1. Hlavička Žitnára — 2:1. Ujhélymu ideálně nahrál Kozák — 3:1. Melichar vypíchl míč Mantičovi a Štarch přímo z rány — 3:2. Ujhély bombou ze 25 metru — 4:2. Skóre zápasu ukončil Weigend — 4:3. Po přestávce se rozpoutal boj o body. Teplice dvakrát snížily, ale vyrovnat se jim nepodařilo, i když měly ještě tři vyložené šance.

ŽILINA—VSS KOŠICE 3:0

Branky: Přihrávka Tománka našla Chobota a ten technicky umístil k tyči. Rusnak po přihrávce Turianika. Třetí gól padnul z penalty, kterou proměnil Chobot. Vítězové měli opět výbornou obranu, která za pomoci dobré středové trojice vytvářela i většinu útočných akcí.

FRÝDEK-MÍSTEK—TRENČÍN 1:2

Branky: Na nepřesný zahraniční trestný kop spoluhráče Řádka naběhl Kovácz a z voleje 1:0. Marchevský se uvolnil ve velkém vápně, dobře vystřelil a bylo vyrovnáno 1:1. Ančič vyhrál souboj s domácím stoperem Loviškem a pak ze sóla vstřelil vítěznou branku. Trenčín zastavil sérii pěti zápasů domácích bez porážky po vskutku vysoce obětavém, taktickém a hojovném výkonu.

SLOVAN—INTER 2:0

Branky: Nepřímý kop, Masného centr na hlavu Jozefa Čapkoviče a ten vsítil první gól. Faul brankáře hostí Kovaříka na Haraslina a penaltu jistě proměnil Ondruš. Bylo to jedno z nejslabších bratislavských derby v poslední době. Domácí nastoupili již s Ondrušem i Joz. Čapkovičem, oba dva se nakonec postarali o brankové vyjádření minimální převahy.

Tabulka po 13. kole

1. Dukla Praha	27:11	21
2. Slavia Praha	23:13	16
3. Brno	18:15	15
4. Trenčín	20:19	15
5. Inter Bratislava	23:17	14
6. Slov. Bratislava	18:14	14
7. Lok. Košice	22:19	14
8. Plzeň	18:18	13
9. Žilina	18:13	12
10. Ostrava	18:18	12
11. Bohemians	11:14	12
12. Sparta Praha	16:20	12
13. Teplice	19:25	10
14. Trnava	9:20	10
15. Frýdek-Místek	10:17	9
16. VSS Košice	17:34	7

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

14. kolo —

Jablonec—RH Bratislava 1:0

Branka: Kopenec (z penalty).

Prešov—Ban. Bystrica 1:1

Branky: Strausz — Pšurný.

Třinec—Příbram 3:0

Branky: Gomola, Krajčovič, Lišaník.

Bardejov—Kladno 4:2

Branky: Pasierb 2, Déneš, Pavlovič — Isteník 2.

Bohumín—Vítkovice 2:0

Branky: Nováček, Hasa.

Vlašim—Michalovce 3:0

Branky: Dvořák 2, Ducký.

Nitra—Martin 3:1

Branky: Takač 2, Hodur — Topercer.

Děčín—Pov. Bystrica 5:0

Branky: Černý, Sýkora, Baar, Voráček, Horváth.

Tabulka po 14. kole

1. Prešov	28: 9	22
2. Jablonec	30: 9	21
3. Ban. Bystrica	24: 8	21
4. Třinec	22:10	20
5. Bohumín	19:10	16
6. Nitra	23:18	16
7. Kladno	18:16	15
8. Vlašim	18:15	13
9. Příbram	14:21	13
10. Pov. Bystrica	13:22	13
11. Děčín	13:29	12
12. Martin	18:27	12
13. Vítkovice	14:23	10
14. RH Bratislava	15:14	9
15. Michalovce	11:37	6
16. Bardejov	10:32	5

POK

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

16. kolo —

PARDUBICE—SPARTA 3:3

Branky: Boh. Šťastný, Martinec, Nešťak — Jána 2, Vícha. Souboj reprezentačních brankářů (Crha — Holeček) v Pardubicích skončil remízou.

BRNO—KLADNO 3:5

Branky: Mráz, Železný, Vojáček — Nelba 2, Müller, Ed. Novák, Nový. Kladno může děkovat za zisk dvou bodů brněnským obráncům, kteří se podepsali na dvou posledních brankách.

GOTTWALDOV—JIHLAVA 1:6

Branky: Čech — Výborný 2, Černík, Jiří Holík, Ujváry, Brdička. Dukla Jihlava jednoznačně ovládala hru a bezpečně zvítězila.

C. BUDĚJOVICE—PLZEŇ 6:3

Branky: Edelman 2, Andrle, Čech, Pouzar, Mařík — Ebermann 2, Bednář. Hosté z Plzně hráli dobře jen úvodních jedenáct minut, pak postupně převzali trvalou iniciativu domácí.

VÍTKOVICE—BRATISLAVA 5:1

Branky: Stránský 2, Kuřidým, Fryčer, Neuvirth — Kužela. Radost zůstala nakonec zaslouženě domácím, vítkovický tým byl viditelně lepší.

LITVÍNOV—KOŠICE 7:3

Branky: Hlinka 3, Bubla 2, Ubrych, Kokrment — Brunclík 2, J. Lukáč. Litvínovští hokejisté měli bleskový nástup i závěr a rozhodli tak o svém zaslouženém vítězství.

17. kolo —

SPARTA—GOTTWALDOV 5:3

Branky: Nejedlý, Škaloud, Richter, Vícha, Jána — Vodák, Pelc, Čech. Sparta vyhrála díky druhé třetině, kdy začala přece jen hrát s větším nasazením, uplatnila vtip i přehled v útočných akcích a výsledek se dostavil v podobě branek.

BRATISLAVA—KLADNO 0:3

Branky: Nový, Křiváček, Skrbek. Kladno vyhrálo po zásluze, když bylo po všech stránkách lepším mužstvem v utkání, které uspokojilo svou úrovní i slušným průběhem.

JIHLAVA—VÍTKOVICE 8:0

Branky: Brdička 2, Černík 2, Výborný 2, Havlíček, Jiří Holík. Další vysoké vítězství získala Jihlava po výborném výkonu v závěrečné třetině.

C. BUDĚJOVICE—BRNO 7:1

Branky: Mařík 3, Pouzar, Lála, Edelman, Čech — Čihal. Domácí vyhráli opravdu zaslouženě. Prim hrála útočná trojice Lála, Mařík, Edelman, která nastřílela pět gólů.

PLZEŇ—LITVÍNOV 6:6

Branky: Sýkora, Kraft, Huml, Vrabec, Ebermann, Klapáč — Hlinka 3, Kousek 2, Ulrych. V dramatické závěrečné třetině hosté dokázali dvakrát skórovat a uhráli cenný bod.

KOŠICE—PARDUBICE 7:2

Branky: V. Lukáč 3, J. Lukáč 2, Bačo, Štěrbák — Beránek, Martinec. Košice si vítězství zasloužily, protože měly celistvější kolektiv, překonaly soupeře v rychlosti a méně chybovaly.

Tabulka po 17. kole

1. Jihlava	87:28	32
2. Kladno	87:51	27
3. Sparta	64:54	21
4. Plzeň	89:80	19
5. Pardubice	68:55	18
6. Č. Budějovice	54:56	17
7. Vítkovice	55:61	17
8. Bratislava	38:44	16
9. Košice	69:72	15
10. Brno	62:75	13
11. Litvínov	56:81	9
12. Gottwaldov	37:109	0

POK

★

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

TERORISTÉ NA BRUSLÍCH

Referáty čs. tisku po dvou zápasech československých ho-

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

kejistů se sovětskými v Praze jsou v mnohém směru poučné. Šlo o přátelské utkání; výsledky 5:3 a 3:6 nejsou proto tak důležité, jako skutečnost, že Sověti se rozhodli pro svérázno taktiku, jak v budoucnu zdolat lepší Čechoslováky. Tato "taktika" se jmenuje "bezohledná surovost". Je trapné a smutné číst referáty čs. tisku o zápasech. Češi a Slováci se naučili za léta rudé totality číst mezi řádky. Lze vyčíst strach a servilitu novinářu, kteří se musejí přizpusobit "normalizaci" a nesmějí napsat o průběhu zápasu plnou pravdu. Sověti jsou přece ve všem "náš vzor". Jen v druhém utkání byli sovětští hráči 42 minuty na hanbě. Zápas řídil Švéd, který neměl důvody k neobjektivitě. Kdyby byli 42 minuty v jednom utkání s Československem na hanbě Američané nebo Kanaďané, byly by čs. noviny plné útoku na surovost a brutalitu západních profesionálu. Když hrají krajně bezohledně a surově Sověti, čs. novináři si dooknce stěžují na neobjektivnost rozhodčího, který prý málo trestal čs. hráče. Je obludné, jak hluboko čs. sportovní žurnalistika v okupavaném Československu klesla. Americký občan, pro něhož je svoboda žitou samozřejmostí, nemuže tento stav ani plně pochopit.

KONEC VELKÉ SÉRIE

Českoslovenští fotbalisté prohráli v Hannoveru s mužstvem Německé spolkové republiky 0:2 a byli tak poraženi prvně po více než dvou letech. Prohráli zasloužene s týmem mistru světa a nemaji se zač stydět. Západní Němci přerušili "velké série" už dvakrát. V roce 1954 ukončili sérii maďarských reprezentantů, kteří schráli 32 utkání za sebou bez porážky, Československo tentokrát prohrálo až ve svém 25. utkání. Naše mužstvo nastoupilo s řadou náhradniků a v prvním poločase hrálo špatně. Zaleklo se totiž zbytečne velkých jmen v týmu soupeře. V čs. celku nenastoupila polovina hráčů, kteří zazářili na bělehradském trávníku v závěrečných kolech evropského šampionátu. Zkušení Němci přirozeně využili strachu a svázaných kolen svých soupeřů a zajistili si vítězství už v 1. poločase. Švýcarský rozhodčí Dubach navic odpustil Československu penaltu za sražení Bonhofa Jurkemikem v 55. minutě. Přesto však zaslouží čs. reprezentační mužstvo poklonu. Neprohrálo ve 24 utkáních za sebou. Jednou porážka přijít musela. Z psychologických důvodů je dobře, že přišla od světových šampiónů na jejich domácí půdě a že nyní zmizí napětí hráčů z otázky — kdo kdy zastaví tažení novodobé Klapzubovy jedenáctky . . .?

SPLNÍ SVŮJ SLIB?

Do olympijských her v Moskvě zbývají ještě téměř čtyři roky. Ale už nyní se Mezinárodní olympijský výbor snaží zajistit jejich hladký průběh a především předejít nepříjemným sporům o účast některé země jako tomu bylo letos v Montrealu. Tyto důvody přivedly také nedávno do Moskvy předsedu MOV lorda KILLANINA. Killanin po prohlídce sportovních zařízení a rozhovoru s předsedou presidia Nejvyššího sovětu Nikolajem Podgornym, řekl reportérům, že od Podgorného dostal ujištění, že žádné členské zemi Mezinárodního olympijského výboru nebude účast na hrách upřena a to ani v případě Chile, s níž Sovětský svaz neudržuje diplomatické styky. Poněkud jiná situace bude v otázce udělování vstupních viz zahraničním návštěvníkům her. Lord Killanin totiž naznačil, že sovětští představitelé zřejmě nebudou v této věci zdaleka tak přístupní jako v případě zahraničních sportovců, novinářu a sportovních činitelů.

TENIS MÁ ZELENOU

Tenisté hraji na mnoha frontách, noviny jsou zajímavými výsledky přeplněny. Vybíráme tři, jež maji souvislost s Československem. Jiří Hřebec prohrál ve Wembley s Rumunem Nastasem 6:7, 2:6, Renáta Tomanová podlehla v Kobe v Japonsku Američance Chris Evertové 0:6, 2:6 a Martina Navrátilová, žijící nyní v USA v exilu, porazila v Japonsku sestru Chris Evertové, Jean, 6:0 a 6:4.

* * *

ATLETIKA A GYMNASTIKA

Tisková agentura UPI přišla mezi prvními se svými "sportovci roku 1976".

Muži: 1. Juantorena (Kuba — atl.) 304 b., 2. Virén (Fin. — atl.) 293, 3. Naber (USA — plavání) 200, 4. Andrianov (SSSR — gymnastika) 168, 5. Jenner (USA — desetiboj) 153, 6. Hunt (Brit. — auto.) 127, 7. Borg (Švéd. — tenis) 67, 8. Alexejev (SSSR) vzpirání) 60, 9. Ali (USA box) 56, 10. Klammer (Rak. — lyžování) 54.

Ženy: 1. Commanecciová (Rum. — gymn.) 343, 2. Enderová (NDR — plavání 305, 3. Mittermaierová (NSR lyžování- 208, 4. Kazankinová (SSSR — atl.) 169, 5. Szewinská (Pol. — atl.) 154, 6. Chris Evertová (USA — tenis) 127, 7. Richterová (NDR — atl.) 117, 8. Kimová (SSSR — gymnast.) 100, 9. Youngová (USA rychlobrus, a cyklistika) 72, 10. Averinová (SSSR — rychlobrus.) 38 bodů.

SUŠENÉ HŘIBKY $19.50 lb.

Houby $7.98 lb
Vaclavky $3.49 lb
Kmin $1.25 lb

Mák melem zdarma.
KRUPKY

MACH Imports
3720 West 26th Str.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi bolest byla prýč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem nevidět takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domu a mažte dále s tim Moravia linimentem, píše nám Mrs. I. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo Vy jste mi pomohl dožit se 84 roku s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOLVEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnu: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 1 týdnu užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnu $7.30 ($7.50 rychlou). Čtyřlék BOLVEN tablety na 5 týdnu $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.10 ($6.50 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 měsíc liniment na bolesti hlavy, svalu, kloubu a jiné $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE prostředující tablety z léčivých bylin na 50 dnu $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (nezbrati se), money order, check nebo na COD. Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E-vitaminu, hráškové, suchou kuži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na umohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. LAGUNA (Anti-wrinkle) krém neobyklé obnažující výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrozenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs. Břet. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 327,
Laguna Beach, Cal. 92652

Přátelská vzpomínka

Letos v létě a na podzim zemřeli v naší zdejší krajanské obci

paní

BOŽENA KRAUS

(* 24. srpna 1976)

a v Cicero

pan

JAN ŠEDIVÝ

(* 20. října 1976)

Oba jsem znala a byli mými dávnými dobrými přáteli. Protože jsem se pro svou invaliditu nemohla zúčastnit jejich pohřbu, chci nyní před vánocemi při vzpomínkách na svého manžela uctít i jejich památku darem na mši sv. a touto přátelsky vděčnou vzpomínkou.

Marie VRÁNKOVÁ

Ladislav Sutnar

(9. 11. 1897—18. 11. 1976)

Ladislav Sutnar, český malíř a průkopnik v oboru návrhářství, podlehl v pátek, dne 18. listopadu 1976, zákeřné nemoci. Rodák z Plzně, studoval na umělecko-průmyslové škole a na vysokém učení technickém v Praze. Svým školením akademický malíř, stal se již v mladém věku průkopnikem ve všech odvětvich moderního návrhářství — v oboru konstruktivistické a funkcionalistické typografie, užité grafiky a obchodní a průmyslové propagace, přes dopisní papíry, plakáty, časopisecké a knižní úpravy (obálek, titulů, vnitřní struktury, ilustrací a vazby) až k výtvarnému řešení bytové kultury, textilu, porculánu a skla a k novodobé úpravě výstavnictví, v oborech na rozhraní materiálové a duchové kultury. V této své činnosti Sutnar byl současníkem německého Bauhausu a jeho iniciátora Gropiuse; navštívil často jeho školu a stal se podporovatelem a tlumočníkem jejich zásad v Československu. Řešil však problémy samostatně svým způsobem; Sutnar byl tak málo isolován v Praze jako Le Corbusier v Paříži.

Již ve stáří 26 let se Sutnar stal profesorem — později ředitelem — Státní školy grafických umění v Praze, kde pusobil až do svého odjezdu do Spojených států (na začátku roku 1939, kdy byl pověřen návrhem a provedením československého pavilónu na světové výstavě v New Yorku). Před tím, od roku 1929, byl po celých deset let uměleckým redaktorem nakladatelství Družstevní práce v Praze, které se zároveň zabývalo také výrobou předmětů bytové kultury. Redigoval časopisy o moderních směrech v architektuře a o navrhování průmyslových výrobku a typografie. Jako architekt výstav připravil a provedl československé státní výstavy po celé Evropě. Úspěšně se zúčastnil na výstavách v Lipsku 1927, ve Florencii 1928, na světové výstavě v Barceloně 1929 (kde získal zlatou medaili); na výstavách v Ženevě, Bukurešti a v Drážďanech v roce 1930, ve Štrasburku, Malmö a Stockholmu v r. 1931, v Poznani 1933, na Triennale v Miláně 1936 (kde mu byla udělena Velká cena "Grand Prix"), na mezinárodní výstavě v Paříži 1937 — (tam získal 14 "Grand Prix" a zlatých medaili) — a těsně před 2. světovou válkou v r. 1938 na výstavě v Bělehradě.

Na začátku roku 1939 byl vyslán ministerstvem školství v Praze do New Yorku, aby tam uskutečnil svůj instalační projekt Československé státní síně na Světové výstavě, v niž také provedl detailní úpravu oddílů o obrazu země a lidu, o starobylosti státu, o moderní architektuře a technických dílech v ČSR, o krajanech v Americe a jejich účasti v boji za svobodu; o výtvarném umění, literatuře, hudbě, divadlu, uměleckém průmyslu a lidovém umění v dvacetiletém Československu. Po nacistické okupaci Hitlerem rozbitého Československa v březnu 1939 Sutnar zůstal v Americe a později se stal americkým občanem. Od roku 1941 byl uměleckým ředitelem, koordinátorem a návrhářem formátu "Sweet's Files", průmyslové katalogové služby. Od roku 1951 měl svou vlastní firmu "Sutnar-Studio", po dlouhá léta na východní 37. ulici v New Yorku, a v posledních letech na východní 42. ulici na Mantattanu. Od roku 1959 byl také uměleckým ředitelem časopisu "Theatre Arts" a konsultantem různých společností. Měl své vlastní výstavy v New Yorku a v Cincinnati; ukázky jeho díla jsou v muzeu moderního umění v New Yorku.

Ve Spojených státech Sutnar vydal řadu knih: "Control of Visual Flow, Shape, Line and Color" (Marquardt, 1943, 1945); "Transport, Next Half Century" (Canterbury, 1951); "Design for Point of Sale" (Pellegrini & Cudahy, 1952); "Package Design — The Force of Visual Selling" (Arts, 1953); "Visual Design in Action — Principles, Purposes" (Hastings House, 1961). Spolu s dánským architektem K. Lönbergem-Holmem (žijícím ve Spojených státech) vydal "Catalog Design: Catalog Design Progress" (Sweet's Catalog Service, 1944, 1950 a "Designing Information" (Whitney, 1947).

"Visual Design in Action" ("užité visuální návrhářství" nebo "výtvarné řešení v praxi") bylo také předmětem Sutnarových výstav v Cincinnati a v New Yorku (American Institute of Graphic Arts) v roce 1961.

Přitom však Sutnar nezanedbával činnost ryze malířskou; vznikly jeho slavné "venuše", prototypy soudobé Americké ženy v různých náladách a situacích, vždy šťastné, vkusné a humorné. Sutnar vystavoval tuto svou tvorbu s názvem "Joy-Art", "šťastné umění", či "umění radosti"; jeho venuše byly i na výstavách naší Společnosti pro vědy a umění v letech 1966 (Columbia University) a 1976 (Georgetown University), v Pusterově galerii v New Yorku v září 1969 a v Art Directors Club v New Yorku v květnu 1975. V roce 1970 byl zvolen čestným členem Společnosti pro vědy a umění.

V posledních letech svého života Sutnar zápasil těžce s finančními problémy. — I pro slavného návrháře Sutnara nebylo lehké hájit svou profesionální pozici proti konkurentům o 40 nebo 50 let mladším. Zemřel v nemocnici Lenox Hill v New Yorku krátce po svých 79. narozeninách; přežili ho dva synové, Čtislav Sutnar v New Yorku a Radoslav Sutnar v Los Angeles. Malířský mistr a grafik Ladislav Sutnar se zasloužil o dobré jméno našeho národa a čsl. státu v cizině. Hřivnou svého nadání přispěl ke krajanské účasti Čechů a Slováků na pokroku Spojených států.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Dne 13. dubna 1874 byl kongregaci pro záležitosti biskupské a řeholní prohlášen dekret, potvrzující definitivně stanovy salesiánské kongregace.

Po šestnáctileté námaze, útrapách a soužení těžko vyléčitelných, byla konečně salesiánská kongregace církevně potvrzena i se svými stanovami. Don Bosko pak říkával: "Kdybych byl věděl, co nyní vím, a měl začít všechnu práci, které je třeba k založení nějaké kongregace, a vytrvávat v soužení s prací tou spojených, nevím, nevím, jestli bych se byl díla odvážil."

"Nevím, nevím, jestli bych se odvážil zakládat znovu nějakou kongregaci," říkával Don Bosko, a přece se odvážil r. 1872 založil kongregaci ženskou pro výchovu ženské mládeže, a to zvláště mládeže chudobné a nuzné.

Vrozené povaze Boskově se tento čin napřed nezamlouval. Jeho jemnost, nelibující mravní čistota, srdce až do stáří nevinné, a jakýsi pudový odpor ke všemu ženskému světu, jej vzdalovaly od druhého pohlaví. Jen důvody velmi závažné byly s to, aby se zajímal i o duše dívčí.

Boskovi přátelé, význační laikové i biskupové, dotírali již dlouho na Dona Boska, aby se ujal i výchovy dívčí, jak se posud ujímal chlapců. Vylíčovali mu četná nebezpečí, jimž dívčí svět je vystaven, a tvrdili, že způsob a duch Boskovy výchovy by velmi prospěl i děvčatům. Proč pak by měla být děvčata, jen proto, že se narodila děvčaty a ne kluky, vyloučena z dobrodiní křesťanské výchovy?

Když vyslechl Don Bosko dost rad lidských, radil se ve vroucích modlitbách i s Pánem Bohem, a poznával brzo v řadě svých přátel hlas Boží.

Již roku 1866 svěřil Domu Caglierovi a klerikovi Lemoynovi, že si přeje založit ženskou kongregaci s jednoduchými sliby, aby pečovala o výchovu děvčat z chudobných rodin. V roce 1871 při své třetí římské cestě zeptal se Pia IX., co by soudil o tomto plánu. Papež odpověděl: "Váš záměr, zdá se mi, bude ke cti Boží a k spáse duší. Přeji si, aby budoucí řeholnice tvořily jakýsi protějšek mužské kongregace salesiánské. Budou pro děvčata tím, čím jsou salesiáni hochům a co do ducha, budou záviset na vás a na vašich nástupcích, jako závisejí sestry sv. Vincence na lazaristech."

Slovy papežovými měl Don Bosko potvrzenu i vůli Boží, která bez vědomí Boskova již budoucí kongregaci připravovala.

V roce 1861 seznámil se Don Bosko ve vlaku s horlivým knězem z Mornése, Donem Pestarinem. Kněz vyprávěl, že v jeho farnosti se roku 1856 ustavila Zbožná jednota dívek Neposkvrněného Početí. Účelem jednoty je, sjednotit v témž duchu a podle týchž stanov do práce v různých potřebách farnosti dívky, které se nemíní ani vdávat, ani jít do kláštera. Chtějí být, jak říkají, řeholnicemi světskými. Z této Jednoty vyrostla v 1861 nová větev. Stalo se takto. Dívče, Marie Mazzarellová, uhnalo si při ošetřování nemocných tyfus. Uzdraviv se, šla kteréhosi večera do kostela, kde se pan kaplan se zbožnými dušemi modlival růženec a předčítal jim něco z knihy o duchovním životě. Před kostelem se Marie setkala se svou přítelkyní Petronilou.

Petrúško, jsem nemocí zesláblá, už nemohu chodit do práce na vinice. Ty jsi zdravá, ale já nikoli. Víš co? Vyučme se šičkami a budeme potom učit malá děvčata šít a pracovat, a při tom je naučíme i Pána Boha milovat a jemu sloužit. Pojďme nyní do kostela a vyprosíme si od Pána Boha osvícení a pomoc."

Ujednáno a vykonáno. Hned druhého dne šla obě děvčata k místnímu krejčímu vyučit se šičkami. Marii byly 24, Petronile 23 roky. Do konce roku se podle tehdejších zvyků vyučily a osamostatnily se. K nim se připojilo ještě několik přítelkyní. Lidé, odcházející do práce na vinicích, svěřovali hodným šičkám své děti na opatrování. Jedny, menší, děti opatrovaly, jiné, větší, děvčátka i trochu učily. Aby nejlýtvaly časem, vařily si společně, jídaly společně, modlívaly se společně. Don Pestarino postavil u kostela dům pro schůze Jednoty Neposkvrněného Početí. V tom domě přebývalo po celý týden i těchto sedm šiček, jen v neděle a ve svátky musely ustoupit Jednotě k jejím schůzím.

Kromě domu pro Jednotu vybudoval Don Pestarino s pomocí farníků na konci vesnice dům pro budoucí ústav salesiánský. Don Bosko byl pak několikrát v Mornése hostem a seznámil se s Jednotou zbožných šiček, jichž bylo kolem r. 1870 již patnáct.

V roce 1871 se najednou Don Bosko rozhodl založit kongregaci pro dívčí výchovu. Mornéské šičky se mu zdály pro podnik dozrávat. Don Bosko svolal svou salesiánskou radu a oznámil jí: "Lidé k tomu oprávnění mi již po delší dobu radí, abych učinil pro děvčata, co jsme s milostí Boží učinili pro hochy. Kdybych měl jednat podle své chuti, nedal bych se do toho. Ale moji dobří přátelé tak naléhají a nutí mě k dílu, že zamenalo by podle mého mínění unikat plánům Boží Prozřetelnosti, kdybych o uskutečnění záměru neuvažoval. Uvažujme tedy všichni před tváří Boží o tomto podniku a prosme Pána Boha, abychom poznali, co je k jeho cti a k spáse duší. Tento měsíc nechť všechny naše modlitby, soukromé i veřejné, míří za tímže cílem, vydobýt osvícení Božího v této záležitosti."

O měsíc později usnesla se salesiánská rada všemi hlasy založit ženskou kongregaci, která by vychovávala dívčí dorost podle způsobu salesiánských. Na neštěstí Don Bosko vážně onemocněl a tak se záležitost oddálila. Vyváznuv však z nejhoršího, zavolal 6. ledna k svému lůžku do Varazze na Rivieře Dona Pestarina a prosil jej, aby projednal vše s mornéskými zbožnými šičkami. Nechť utvoří kongregaci a zvolí si svou radu i představenou. O svátku sv. Františka Saleského, dne 29. ledna 1872, utvořilo 27 mornéských panen novou kongregaci a zvolilo Marii Mazzarellovu 21 hlasy svou první představenou. Nová kongregace neměla však tehdy ani řeholního šatu ani jména. Teprve 5. srpna, o svátku Panny Marie Sněžné, měly nové řeholnice, připravené osmidenním duchovním cvičením, slavnost první obláčky i slibů. U přítomnosti Dona Boska přijalo čtrnáct řeholnic hábit z rukou diecésního biskupa Mons. Sciandry, jedenáct složilo sliby na tři roky, Marii Mazzarellové bylo tehdy 35 let. Nové společnosti dal pak Don Bosko jméno, kterým se již dlouho v srdci obíral: "Budete se jmenovat Dcery Panny Marie Pomocnice." Jméno to mělo zvěčnit Boskovu vděčnost k Panně Marii za všechna dobrodiní, která on a jeho synové od ní přijali.

Brzo po slavnosti přemluvil Don Bosko farníky mornéské, aby dům, který vybudovali pro salesiány, postoupili novým řeholnicím, což se i stalo. Uváděje sestry do nového domu, pravil jim Don Bosko: "Budete mít tolik žákyň, že je nebudete mít ani kam umístit. Je vás dnes jen několik a jste chudičké. Nebojte se však, zachovávejte věrně řeholi, kterou jsem vám načrtl, a váš počet poroste podivuhodně. Ve vás přichází Panna Maria pomáhat děvčatům chudobného lidu."

V Mornése zůstal mateřinec nové kongregace devět let. Byla to léta utrpení, v němž koření každé dobré dílo, a léta velikého vzrůstu. Don Bosko i jeho synové upozorňovali všude na novou kongregaci a radili děvčatům, která měla řeholní povolání, aby do nové kongregace vstoupila. I sestry se uměly velmi postarat o nový dorost. Brzo se tísnilo v Mornése na 70 řeholnic a se všech stran docházely nabídky, aby se sestry ujaly té nebo oné práce. Brzo byly ústavy nových sester v Turině, v Chieri, v Bielle a v Nizze, kam na rozkaz Boskův byl z důvodů zdravotních přeložen mateřinec.

Hned v roce 1872 vybudovaly sestry dívčí útulnu, obecnou školu a exerciční dům pro dámy.

V roce 1874 převzaly starost o prádlo a o kuchyň v ústavech salesiánských.

V roce 1876 založily několik soukromých škol, prázdninových kolonií a jesle pro děti.

V roce 1877 odjely první sestry do Ameriky zakládat nové ústavy dívčí.

V roce 1878 začaly budovat sirotčince a stravovny.

V roce 1881 ujaly se řízení první nemocnice.

V roce 1885 převzaly ústav pro zestárlé dámy.

V roce 1890 odjely jako misijní sestry mezi indiánské kmeny do Patagonie a Brasilie.

V roce 1898 oddaly se službě malomocných v leprosariích kolumbijských.

Roku 1902 otevřely první dívčí školy průmyslové.

Když v roce 1922 slavily sestry padesáté výročí svého založení, poslal Pius XI. generálnímu představenému salesiánskému breve, v němž podotkl: "Není způsobu apoštolátu, kterého by se sestry ty v posledních letech nechopily."

A Pán Bůh žehná očividně této sazenici Boskově.

V roce 1872 bylo jich čtrnáct, již skládaly sliby, dnes (roku 1934) je jich přes 7000.

Tehdy žily v malé a světu neznámé vesničce piemontské, dnes mají ústavy ve 150 diecésích, kdožví kde ve světě.

Začaly v domě Jednoty mariánské v Mornése, nyní mají na 700 domů. Byly to obyčejné dívky venkovské, nádeničily na poli, Marie Mazzarellová uměla číst a trochu psát, v jejich dědině nebylo ani školy. Dnes mají Dcery Panny Marie Pomocnice plno škol v Itálii, v Argentině, v Brasilii a jinde, jejich hábity se černají v posluchárnách universitních.

Jejich život je řízen stanovami, načrtnutými Donem Boskem a schválenými roku 1906 sv. Stolicí.

Veliké úspěchy, jakých se kongregace dočkala, nepopletly milým sestrám ještě hlavy. Pokorné, skromné, vážné, přívětivé a prosté jako za života první ctihodné Matky Mazzarellovy, zůstávají až dosud opravdovými dcerami ducha sv. Jana Boska a závodí se salesiány, jak získat, zachránit a spasit ženskou mládež vábivou dobrotivostí a mateřskou pečlivostí.

Pokračování

Změníme svět modlitbou

(Pokračování ze str. 5)

měr k Bohu je, jak říkají teologové, v řádu nadpřirozeném.

Z jistého hlediska jsou nejdokonalejší modlitbou svátosti. Kněz, který rozhřešuje hříchy, sice užívá svátostné formule, ale ne magii. Je to modlitba a ta je v tomto případě jistě vyslyšena, protože se děje slovy samotného Krista, působícího v církvi. Jejich vyslovením se tedy ve světě něco podstatně změnilo. Bylo by docela neužitečné diskutovat o tom, jak se odpuštění hříchů před Bohem srovnává s moderním názorem na zákonitost světa.

Stejně neužitečná je však diskuse o případě ostatních křesťanských modliteb. Jsou-li upřímné, vždycky se něco ve světě změní. Že to nejsou přírodní zákony, že modlitba řád utvrzuje a nepodrývá, k tomu si můžeme jen blahopřát.

"Pani Marino, tuhle přediu vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . .

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČOULOVÁ
Rádi pošleme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Náboženské zprávy z Československa

Katolické noviny věnovaly poslední týdny v každém čísle článek volbám: "Zvolíme šťastný život", "Právo i povinnost", "Základní funkce voleb v ČSSR", jsou tituly některých; v jakém duchu jsou psány, to ani není nutné dodávat. Už 21. září přijal místopředseda vlády M. Lúčan, který má na starosti náboženské společnosti, zástupce 15 československých církví a bohosloveckých fakult, kteří se jménem věřících přihlásili k volebnímu programu Národní fronty; Lúčan prý kladně hodnotil podíl čs. církví při realisování mírové zahraniční politiky vlády. ● V Praze se konalo začátkem září péčí oddělení propagandy a agitace Ústředního výboru KSČ symposium komunistu historiků; jeho vedoucí Vasil Bejda řekl, že studium dějin KS má přispět k formování vědeckého, tj. ateistického světového názoru a k boji proti buržoasní ideologii. ● Z protinábožen-ských článků: "Proč se bojí dialogu" — překrucující slova substituta vatikánského státního sekretariátu mons. Benelliho v proslovu ve Vídni, aby byli na pozoru před idejemi a koncepcemi marxistů, které se na první pohled zdají přijatelnými, všichni ti, kdo chtějí s marxisty vést dialog, a že tento dialog je dnes velmi těžký, skoro nemožný pro neupřímnost druhé strany; "Podivné teze" — autor polemizuje s názorem jistého dr. Nováka z pedagogické fakulty Karlovy University, že materialistická věda konec konců nemůže dokázat, že Bůh neexistuje, a že i tzv. vědecký světový názor je jen názor, kdežto věda chce důkazy; "Obchod iluzemi a realita" (všechny v týdeníku Tribuna, který se na články proti náboženství jakoby specialisuje, zatímco ostatní časopisy asi jen před volbami se ve svých útocích mírnily); "Leninské principy ateistickej výchovy" v bratislavské Pravdě.

4. října začal v litoměřickém semináři mší svatou k Duchu svatému nový akademický rok. V prvním roce začalo studovat 21 bohoslovců. ● 28. září zahájil olomoucký apoštolský administrátor Otec biskup Vrána koncelebrovanou mší svatou s členy metropolitní kapituly olomoucké a kolegiátní kroměřížské oslavy povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství — v roce 1777; současně bylo tehdy založeno také brněnské biskupství. Na olomouckém biskupském stolci působilo od r. 1063, který se považuje za historický začátek Olomouce jako biskupského sídla, navazujícího na Metodějův Velehrad, padesát biskupů, z nichž jedenáct bylo kardinály. ● Svatý Kosma a Damián, bratři dvojčata a lékaři, jejichž svátek se slaví v našich zemích 27. září, byli prohlášeni za české nebeské patrony r. 1677 v údobí mohutného vzestupu Staré Boleslavi, kde sv. Václav slavil jejich památku. ● Z poznámky "Svatební vykročení z Vyšehradu" se dovídáme, že sál a kaple bývalého probošství vyšehradského byly změněny na místnost pro uzavírání občanských sňatků. ● Film Jiřího Mencla "Na samotě u lesa" byl odměněn cenou Mezinárodní katolické filmové komise na Mezinárodním festivalu v San Sebastianu. Třeba však říci, že hlavní kulturní kritik Rudého práva Jan Kliment film odmítl, protože ze socialistického realismu a optimismu má pramálo, dospívá prý někdy až k nihilismu, hořkosti a beznaději — film je vlastně satira na touhu po chatě u lesa, po kousku soukromí... a to je něco, co marxismus nemůže připustit, ačkoliv auto a chata u lesa jsou doma ideálem všech pracujících — i komunistů, kteří si dokonce ty chaty dávají stavět z ukradeného materiálu a v pracovní době svých podřízených.

● Ústřední Výbor sdružení Pacem in terris si na svém zasedání 9. září stanovil úkoly pro *předvolební období*: na 7. října svolal zasedání rozšířeného Federálního výboru, na kterém "kněží jako občané vyjádří své občanské stanovisko k volbám". ● Katolické noviny z 19. září ohlašují, že v nejbližší době bude otevřen pro bohoslužby nově postavený kostel sv. Mikuláše v Tiché u Frenštátu; dřívější, dřevěný, byl před devíti lety zasažen bleskem a vyhořel. ● Katolické noviny vzpomněly 13. výročí smrti arcibiskupa Stojana (22. května 1851 29. září 1923) črtou z rukopisného románu Marie Holkové "Kdybych lásky neměl", a pak 10. výročí smrti velkého pokračovatele Stojanova díla a pak autora jeho obsáhlého životopisu, ThDr Františka Cinka. (20 července 1888 — 3. září 1966).

Zemřelí kněží: František Engelmann, arciděkan v Chebu; premonstrát Bohuslav Němčanský, který naposled působil v Újezdě u Brna; Josef Kleveta, duchovní správce v Kravařích na Hlučínsku; František Šimčák, farář ve Žďánicích; Alois Malý, dlouholetý farář ve Všetatech a církevní spisovatel; Metod Nečas, z řeholní společnosti od Nejsvětější Svátosti; augustinián řeholní bratr Josef Benignus Oujezdský, který působil řadu let u Svatého Tomáše v Praze, u Matky Boží v Dolním Ročově v Domažlicích. — Dále zemřeli: JUDr. Václav Vaško, který se velmi angažoval v Díle koncilní obnovy a vůbec v slibně se rozvíjejícím katolickém dění v r. 1968—1969; Jan Kunc, druhý ředitel brněnské konservatoře a autor mnoha duchovních a církevních skladeb; PhDr. Samuel Verner, evangelický duchovní, básník a překladatel; P. Stanislav Šroufek, O.S.B., břevnovský benediktin, rodák příbramský, naposled administrátor fary v Počáplích.

Švýcarsko: Svědectví, či spíše konfrontace dvou dokumentů: 1. Švýcarská národní komise hnutí "Justitia et Pax" vydala knihu dokumentů o situaci katolické církve v Československu. Na str. 127 stojí: "Inspektoři, ředitelé a učitelé trestají děti za to, že je rodiče posílají na vyučování náboženství, nebo že se s nimi modlí či chodí do kostela. Přihlašují-li děti do náboženství, tak jim ředitel patřičně zdůrazní, že se dítě nedostane na vyšší školu, ale že bude dělníkem. Podle směrnic ministerstva školství nezávisí přijetí dítěte na tyto školy na jeho schopnostech, nýbrž na tom, zda chodilo do náboženství či ne. Nadaným dětem se tak zamezuje přístup k vyššímu vzdělání, což je v rozporu s 24. článkem Čs. ústavy, podle něhož všichni občané mají stejné právo na vzdělání. Těmito protizákonnými opatřeními se obrádá stát o tisíce velkých nadání a to bude mít katastrofální následky v kulturním i hospodářském životě.

Ateistická nová buržoasie, vytrvalá jako každá jiná, maskuje zde svoji velkou marxistickou horlivost a uráží dělnickou třídu: "Za trest bude vaše dítě jen dělníkem". — Tím dojde u nás k novému sociálnímu vývoji: pokřest'anštění dělnické třídy! Ta pak bude opravdu nejpokrokovější složkou naší společnosti a Československo tak bude mít s Boží pomocí primát v celém světě: Věřící chytré dělnictvo.

2. Italský deník "Il Giornale" z 2. listopadu a pařížský "Le Monde" přinášejí zprávu, že čs. historik Milan Hübl, který byl r. 1972 odsouzen k 6 letům vězení za tzv. podvratnou činnost, zahájil 1. listopadu hladovku v ostravské věznici. Chce tak protestovat proti diskriminačním zákrokum vůči jeho rodině. Jeho 21letý syn Dušan musí pracovat jako pomocný tovární dělník, protože nebyl připuštěn ke studiu na technice, i když pětkrát udělal s úspěchem přijímací zkoušku. Jeho dcera Magda (17 let) nedostala ani po třech letech povolení studovat gymnasium.

Rhodésie: Mons. Donald Lamont, biskup z Umtali v Rhodésii, který byl odsouzen k 10 letům nucených prací pro spolupráci s domorodými nacionalisty, si je dobře vědom, jaký význam má jeho příklad v očích Afričanů, bojujících proti rasové diskriminaci. V interview, poskytnutém anglickému katolickému listu "The Universe", biskup prohlásil, že jeho nesmlouvavá opozice proti rasové politice rhodéské vlády prospěla nejen církvi v samotné Rhodésii, nýbrž i v celé Africe. Její kladné účinky se již projevují i v rhodéských rasových poměrech. Tyto poměry — dodal biskup — se začínají radikálně měnit a afričtí černoši si uvědomují, že nyní mají možnost získat novou formu svobody.

Mons. Lamont byl po svém odsouzení po zaplacení kauce dočasně propuštěn na svobodu. Odvolal se proti rozsudku a očekává se, že k novému přelíčení dojde v prosinci či v lednu. Podle jeho názorů uvedené změny budou dosaženy mírumilovnými prostředky. Prohlásil rovněž, že mu nebyl odňat pas. Vláda by prý byla ráda, kdyby opustil zemi, protože tím by jí pomohl z rozpaků, ale "něco takového" — připojil mons. Lamont — "nemám vůbec v úmyslu". Soudního přelíčení, při němž byl mons. Lamont odsouzen, se zúčastnil i soudce Irského nejvyššího soudu, pan Seamus Henchy, jako pozorovatel z pověření Mezinárodní právní komise. Zdůraznil, že rhodéské zákony jsou vůči partyzánům tvrdé a stranické, a že stačí velmi málo, aby kterýkoliv občan upadl v podezření, že s nimi spolupracuje, aby byl pokládán za politického zločince. Uvedl též, že by bylo skutečně politování-hodné, kdyby tento krutý rozsudek měl zničit všechno dobré, co mons. Lamont vykonal pro své věřící, zvláště pro černochy. "Jeho chování během přelíčení — řekl pan Henchy — jasně dokázalo, že je to člověk, který má své pevné zásady, že se nebojí, je nadaný a cítí s lidmi".

Itálie: 10. října dostala redakce italského časopisu "Famiglia cristiana" dojemný dopis od mladé těhotné dívky, která čeká dítě, a kterou, jak se často stává, otec dítěte opustil. Na tento dopis odpovědělo v krátké době asi 300 rodin, které jí nabídly svou pomoc a pohostinství. Zmíněná dívka nyní bydlí u jedné z nich. Napsala jiný dopis s poděkováním všem, kdo projevili ochotu pomoci jí z nesnází. Dopis končí těmito slovy: "Moje dítě sice nebude mít otce, ale narodí se v jedné z rodin, které mi dokořán otevřely dveře. Uschovám si ale dopisy všech těchto rodin, aby jednou mému dítěti dokázaly, že jsem si je s radostí a láskou přála, a že je očekávala nejen maminka, ale i tolik jiných lidí.

VHODNÉ VÁNOČNÍ DÁRKY:

Křišťálové sklo, mnohé nové vzory. Rovněž výběr barevného skla, likérových a vinných souborů.

Keramika z Domažlic, z Tupes a Modré.

Mnohé vzácné **české knihy**, jako Palackého dějiny, Šetelík: 110 obrazů, Hrady a zámky a jiné umělecké obrazové publikace, jakož i zábavné knihy, slovníky a učebnice v jedinečném výběru.

České a slovenské **rekordy**. Seznamy zdarma na požádání.

Obrazy, také originály: Prahu, Bratislavu, Českomor, vysočinu. Dětské výjevy a jiné.

Importované bonboniéry v krásných krabicích.

Na vánoční stromky importované čokoládové ozdoby v pestrém staniolu: Mikulášky, vláčky, šampaňské láhvičky a mnohé jiné. Také krabice sdružených v cenách $3.00, poštou $4.50. — Jiné jako autička, hodiny, šišky mléčná čokoláda (Storz) 79c krabice, poš. $2.30.

Salonky polévané čokoládou ve zlatém balení, krabice $2.59, poš. $4.15.

Mariánské oplatky s čokoládovou náplní, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Nejlepší švýcarské **čokolády** značky **Tobler** stále na skladě. Přijďte a přesvědčte se!

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Vánoční blahopřání anglické, české, slovenské, chorvatské a i v jiných řečích.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Panenky v krojích od $4.50 do $59.00, poštovné zvlášť. — Vyžádejte si seznam.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5c více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

VOICE OF THE NATION

THE CZECH FAMILY

dr. josef čada:

Her thrift taught her to haggle over prices and to scour the town to purchase some family need at a saving.

In the preparation of food the Czech housewife largely held on to the old world diet. She considered soup an indispensable item at the principal meal. In meats she chose pork and such fowl as goose and ducks. In preparation of food she used condiments and spices prodigally, for bayleaf, pepper, marjoram or saffron made meat dishes and soups tantalizing to the smell and savory to the taste. Since only large quantities of food satisfied the ravenous appetites of the family she was engaged in a continual process of baking. Huge circular loaves of rye bread, garnished with caraway or anise seed and small fine bakery, like the jelly or poppy seed filled cookies, the "koláčky", were her specialties. Every woman prided herself on her culinary art and, like her native or American sisters, vied with her counterparts at church and lodge socials for the chefs crown. Sensitive to nuances of taste and firmness of texture, she strove to attain perfection by using cooking vessels imported from Bohemia. Czech pots and pans, she maintained, improved the taste of food and increased her confidence in performance.

The Czechs as lovers of conviviality on occasion took heavily to drinking. Like the Germans, their predilection ran to beer rather than drinks of high alcholic content. So popular was beer that among the leading industries of the Czech settlement brewing ranked very high. Chicago, for example, had four large breweries in 1910 serving a Czech clientele. Large quantities of the liquid were consumed at picnics and entertainments. In pre-election time, intoxicants became vote getters. Candidates for public office spent a part of their campaign in making rounds of saloons. In industrial establishments, the men at work took time out in mid-morning and afternoon to drink a "pint of beer".

Not all Czechs condoned the beer drinking habit. Excessive use of intoxicants was, in truth, a custom acquired by the Czech in America, where the system of "treating", or playing the part of a host prevailed. Describing the custom an early settler wrote of meeting an old acquaintance who "would have drowned" him in beer, had he not protested. It was then that he discovered the unhappy custom "treating" and "lunch and beer". The reference to "lunch and beer" concerned the practice existant in all saloons prior to the Prohibition Era, when saloon-keepers offered meat cuts, cheese, or tripe soup with the purchase of a five cent glass of beer. The indigent immigrant frequently took advantage of this bargain to satisfy his mid-day hunger. In the long run, however, he ran the risk of building up a craving for alcohol often with disastrous results. As early as 1871 Josef Sládek, the writer, said that the saloon in America was a source of calamity to Czech-American society. He inveighed especially against the rowdy dance halls in the rear of saloons whose patrons not infrequently ended up in the morning police court.

Only a rare Bohemian or Moravian was refused entry into the country by American immigrant officers. Physically the young Czech radiated health. The color of his skin, muscular development, and sturdy posture befitted one of healthy peasant stock. Work in the fields and simple, yet substantial diet, made him robust and vigorous. Mentally he generally reflected his condition in ambition, even temper, optimism, capacity for work, and good natured roughness. Not too many Czechs had the careworn emaciated look of the Eastern European aliens, escaping the ghetto or some Eastern or South European semi-feudal country.

(Continued in next issue)

Invitation to the
CHRISTMAS CHARITY BAZAAR
of the Czechoslovak National Council of Women in Exile.
Chicago, Illinois
Sunday, December 5, 1976
Olympic Room Olympic Building: 6116 W. Cermak Rd., Cicero, Illinois. Open from 11:00 A.M. 6:00 P.M.
Sale of Christmas decorations, arts & crafts, items of Czechoslovak folklore, dolls in national costumes, etc. Famous homemade pastries, gingerbread and cookies. Children's Christmas program and gifts at 3:00 P.M. Admission free. Net proceeds will be used for charitable purposes.
Phone: 447-5553.

BICENTENNIAL PROGRAM REFLECTS CZECH PRIDE

Highlighting cultural activities of Czechoslovak Americans, the recent Bicentennial program presented by the Czechoslovak American Bicentennial Committee representing 18 organizations was attended by a capacity audience at the Morton West High School gymnasium.

A MASS assembly of participating units preceded the address of welcome by Frank J. Vodrazka, chairman of the committee. Following the posting of colors by the First American Czechoslovak Legion, James V. Krakora, committee secretary, led the group in the Pledge of Allegiance. National anthems were rendered by the Combined Lyra and CSA Men's Choruses conducted by Frank Kubina.

Dance selections were performed by Juniors of the Beseda, Klub Domov, National Alliance of Czech Catholics; Moravian Cultural Society and Folklore Circle of the United Moravian Societies, with Cynthia Mach, Anna Burknar and Eva Balas, instructors.

Rhythmic gymnastic ribbon numbers were performed by District Ludevit Stur, Slovak Gymnastic Union Sokol of the U.S.A., instructor Mickey Chila, and calisthenic exercises by Seniors of Central District American Sokol Organization, Marie Vachata and Joe Placek directors.

A medley of Czechoslovak folk songs were sung by children of the Czech Free Thought and Czech Catholic schools, with Libuse Holik as pianist.

DANCE SELECTIONS were performed by seniors of the Beseda, Klub Domov NSCK, and Moravian Cultural Society, Folklore Circle UMS, and Central District ASO, Fred Kala, instructor. Girls danced the "Karicka," couples the "Cardas" and boys "Odzemek."

The combined Lyra and CSA men's and women's choruses sang selections, followed by vaulting demonstrations by Juniors of Central District ASO under Instructor Rick Linhart.

Marching drills were performed by the Combined Drill Teams of Unity of Czech Ladies and Men, Clara Houha, captain; Bohemia Lodge 202, ICOF, Jerry Vlasaty, captain; District Council 12, CSA, John F. Cervenka, captain; Lodge Sionilli 170, CSA, Val Lovitsch, captain; Lodge Jane Addams 235, CSA, Rose L. Jonas, captain, and Lodge Woodrow Wilson 377, CSA, Frances Sanda, captain.

THE COLORFUL Beseda, Czechoslovak national dance, was performed by combined dance units of Beseda Dance Group, Steve Martinek, instructor; Klub Domov NSCK, John Uhlir, instructor; Moravian Cultural Society, Eva Balas, instructor; Folklore Circle UMS, Cynthia Mach, instructor, Central District ASO, and Fred Kala, instructor.

A medley from Bedrich Smetana's "The Bartered Bride" was sung by the Combined Lyra and CSA men's and women's choruses.

During the mass assembly of participating units a Bicentennial certificate was presented by Mrs. Rose Farina, Chicago Mayor's office of special events, and Stanley Balzekas Jr., chairman ethnic groups, Chicago Bicentennial committee.

"CZECHOSLOVAK Dedication to the Principles of Freedom and Democracy" was the subject of a talk by Secretary James V. Krakora of the Czechoslovak American Bicentennial Committee sponsoring the event.

The audience sang "God Bless America" before the assembly retirement as the CSA Youth Band under the direction of Richard J. Pitlik played "Stars and Stripes Forever."

Also participating in the event were the Czechoslovak Rationalist Federation, Czechoslovak Orel in Exile, Czechoslovak National Council of Women in Exile, the Czechoslovak National Council of America and the Western Fraternal Life Association.

(Cicero Berwyn Life)

KAREL IV. Ct. #1502 Catholic Order of Foresters

The annual Christmas Party for Ranger members of Karel IV. Ct. will be held on Sunday, December 5, at the Blessed Agnes Parish Meeting Hall. Festivities will begin at 2:00 p.m. There will be entertainment, refreshments and gifts. St. Nicholas will be paying us a visit too. We hope that many of our members will come to help celebrate the Holiday Season.

Paul Reinholz, member of Karel IV., was the 1st place Senior Division winner of the 27th Annual Youth Talent Contest, held in Aurora.

A freshman at Fenwick High School, Paul has been the recipient of many awards and for the second year has placed 1st in the C.O.F. contest. His parents, Mildred and Jack along with his sisters are a 100% Forester family. Congratulations, Paul and continued success.

We were pleased to see such a nice turn-out at our November meeting. Turkey winner was Frank Nevsimal. Duck winners were Mary Ann Brabec, Marilyn Smrcina, Rosalie Grgula, Helen Smrcina, Frank Hodous and Joseph Mazurowski. All enjoyed the refreshments and many stayed to join in the card games.

The December meeting will be on December 10 and will be called to order at 8:15 p.m. We hope that all of our members will make an effort to attend and participate in the proceedings.

Last month's attendance prize winner, Mildred Veverka, #468, was not present. The December award will be $20.00. Hope to see you Friday and on Sunday at the Christmas Party.

Best Wishes for a Blessed Holiday Season . . .

Czech and Slovak Catholics from Washington, D.C. at the 41st Eucharistic Congress

Col. Jaroslav Kašpar-Páty:

Before we tell our story of the Washington Czech and Slovak Catholic participation in the 41st International Eucharistic Congress, we ought to note that our Catholic community here is not very large. Whatever we lack in numbers, however, we richly compensated for in devotion to the Eucharist, in resourcefullness with which we tried, however modestly, to contribute to the success of the IEC, and in our love as well as deep concern for the people and church in our native land.

It all started in early January 1976 with a letter from Rev Ludvik Nemec, Chairman of the Czech Committee for the 41st International Eucharistic Congress, which he sent to a half dczen members nominated to the said Committee from Washington, D.C. The letter outlined the program of the Congress, its goals and expectations with respect to the Czech participation. It asked us to start our preparations immediately. Since there already was a nucleus of Czech and Slovak Catholics working *on a project to have religious* services celebrated in the mother tongue in the nation's capital, its members (consisting of Rev. Francis A. Novák, C.SS.R., Col. J. Cambalik, Col. Jaroslav Kaspar-Paty, Dr. George Svejda and Stanley Walcek, attorney at law) began to call other Catholic friends in order to set up an organizational committee for the Washington participation at the IEC in August, 1976.

The Committee met on March 19, 1976, in the spacious home of Dr. Walcek. His and his wife's kindness and generous hospitality made this first meeting a most enjoyable and, at the same time very productive event. Attending were Mr. and Mrs. Edward Fusek, Mr. Frank Hynek, Col. J. Cambalik, Rev. Francis A. Novak, C.SS.R., Col. and Mrs. Jaroslav Kaspar-Paty, Dr. George Svejda and Dr. Stanley Walcek. Following an invocation by Fr. Novak and the opening remarks by J. Kaspar-Paty, all letter -- —instructions heretofore received from Father Nemec were read, and discussed so that the task of the Washington Committee would be basically defined. The task consisted of a written request to the Czech and Slovak Catholic community in the Greater Washington area to publicize the spiritual importance of International Eucharistic Congress, for financial support for the IEC Committee, the organizing of a group of ladies to wear Czech and Slovak national costumes for the ethnic part of the IEC program, and to handle the administration, transportation and lodging of the Washington attendees to the IEC.

The Committee elected Dr. Stanley Walcek Chairman and the Rev. Francis A. Novak, C.SS.R. Vice-Chairman and *Coordinator of Activities*, and five other IEC promotional officers. Also elected were Mrs. E. Fusek and Mrs. Kaspar-Paty who served as financial and recording secretaries respectively. The Committee resolved to adopt three more members, namely Mme Lida Brodenova, as leader of the costume group, Mr. Frank Arient and Dr. Adolf Klimek as additional promotional officers.

Subsequent meeting followed, increasing the list of participants. The most important meeting, at which plans were finalized, took place on June 9, 1976 in the Dumbarton Oaks office of the late Monsignor Dr. Dvornik (3425 S Street, N.W., Washington, D.C.) at which Father Nemec was present. The date of the 41st International Eucharistic Congress was approaching rapidly. The first party of the Washington Czech and Slovak group went to Philadelphia on August 1, 1876, opening day of the Congress. The party included Dr. Stanley Walcek, Mrs. Walcek, their daughter Annie, Mme Lida Brodenova and a few others. Miss Annie Walcek, dressed in a beautiful Moravian national costume, was to be the hostess of the Czech booth displaying religious, historic and art books and paintings, as well as other memcrabilia. Our booth was part of the great IEC Exhibition in Philadelphia's huge Civic Center. Throughout the Congress Miss Annie Walcek discharged her duties with a charm befitting her heritage. His Excellency William Cardinal Baum, Archbishop of Washington, D.C., who visited the exhibition and inspected the Czech booth, expressed appreciation of the religious jewels on display and especially of the two-hundred year old-Czech-American Bible. He was delighted over the fact that the hostess of the booth as well as part of the exhibits, were from his own Washington archdiocese. The Czech booth, 40 feet long, was the largest ethnic exhibit in the hall.

In the meantime, final preparations for the departure of the main group from Washington went ahead according to schedule with only one disturbing incident. The editor of the Czech language bulletin in Washington, apparently on overreacting alarmist, warned the people against going to Philadelphia for fear of catching the Legionaires disease. Despite his warnings, the main body of the faithful were undeterred, went to the IEC and return healthy and safe.

On Saturday, August 7, 1976, a full bus-load of Washingtonians arrived in Philadelphia. After the costumed group got ready in the adjacent rectory office, the Washington Czechs and Slovaks joined other Czech from the U.S. and Europe and filled into St. Peter Church to attend the Grand Concelebrated Mass with the Most Reverend John L. Morkovsky, S.T.D., Bishop of Galveston-Houston of Texas as principal celebrant. Five Bishops assisted Bishop Morkovsky. Mass in this magnificent church, filled to capacity, was unforgetable. In the front rows were Catholic men and women proudly wearing their national costumes. Present were nearly forty Czech concelebrating priests from all parts of the U.S. and Europe who showed their love and compassion for their compatriots assembled here. In the body of the huge church about two thousands worshippers, in turn, responded with humility for the Eucharist and devotion which conveyed a feeling of pride in this gloricus moment of reaffirmation of faith and national heritage. In his sermon, delivered in the Czech mother-tongue, Bishop Morkovsky reminded all Czech-American Catholics that, while here in these United States, we enjoy full freedom of worship, the Roman Catholic Church in Communist Czechoslovakia, and other countries behind the Iron Curtain, is being subjected to brutal oppression and persecution. "We should not cease to pray and should continue our unrelenting efforts so that the national and religions freedom in the country of our fathers and forefathers be restored," he urged. The audience listened attentively and with obvious emotion. At the end of the Mass the beautiful Czech and Slovak national anthems were sung and many eyes were filled with tears. Our Washington group was privileged in the selection of three of our ladies, dressed in national costumes, to serve as gift bearers of the Mass. They were Mrs. Zdenka Sadlikova, her daughter, and the young daughter of the Pechacek family.

After Mass, the entire Washington group went with thousands of worshippers to the lower Church to visit the tomb of the Blessed John Neumann, fourth Bishop of Philadelphia and of Czechoslovak ancestry. Bishop Neumann will be canonized in Rome in the Spring of 1977.

After lunch at the hospitable Slovak Hall, a short block far from St. Peter's, there was still an abundance of events to take place. Among them the young dancers of Moravian Cultural Society and Club Domov from Chicago representing the National Alliance of Czech Catholics were delightful. Most interesting was, undoubtedly, the exhibition of the Catholic ethnic arts, our religious and historic literature which was displayed in the Civic Hall.

With pride we realized the Czech ethnic booths were truly representative of all Czech Catholics in America. Their value lay in their contents, their history, culture and hagiography. The artifacts were enhanced by the gracious manner with which our costumed hostess, Annie, briefed passing viewers on the history of individual items on display.

Leaving the Center, the Washington Czechs and Slovaks divided into two groups. One group was to stay in Philadelphia another day to attend the Bishop's conference, the nocturnal adoration, Mass and Grand IEC parade on Sunday, August 6. The main, larger group boarded the bus for the return trip to Washington. All those on the bus, despite the exhausting but most eventful day were happy and cheerful. Their faces radiated a wonderful expression of satisfaction and accomplishment.

* * *

Now, how do we truly assess the experience and the memory which the Washington Czech and Slovak Catholics carried with them from the 41st International Eucharistic Congress in 1976? It was reflected in our comments, both at the time and since that glorious day. We can honestly say that everybody was delighted with the program: delighted with the results and total success of the Congress. Everybody felt it a blessing to have attended. We all were heartily reassured by our American Czech clergy of their continued love for God and the land of our ancestors as well as for our country of America. We reciprocated with the same faith and devotion. Bishop Morkovsky and his concelebrants, particularly those who gave their Sermon in Czech, have assumed a special place in our hearts.

Last, but not least, it is appropriate to express our thanks to Father Ludvik Nemec, Chairman of the Czech Committee of the 41st IEC, for his enormous "Job well done". We realize that it was his infatigable effort which was primarily instrumental in the success of this blessed endeavor.

CZECH PERSECUTION OF CATHOLICS CALLED TRAGIC.

Vatican City. — A "white paper" on the Roman Catholic Church in Czechoslovakia, released by a justice and peace agency in Switzerland, has described a tragic state of oppression in which new and subtle psychological pressures are being place on Catholic clergy and laity in Czechoslovakia, Vatican Radio reported here.

The 152-page document contains official documents, testimony, affidavits, and statements of wellknown personalities "from which emerges the tragic situation of a Church, which in spite of the Helsinki conference and the principles of the Czech constitution, is undergoing oppression by the Communist regime," the broadcast added.

Noting that the methods of persecution used today differ considerably from the "open and brutal oppression of the 1950s", the white paper was quoted as stating that the methods denounced in the documents are "manifold". The broadcast said they range from "forced premature retirement of priests to psychological pressures on parents to forbid their children to attend religious education classes."

According to the "white paper" documents, it said, one of the ways of discouraging religious education is to make it impossible for children of senior high school if they are active Catholic parents to attend receiving religious teaching.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

THE GREATER CLEVELAND SOKOLS
are sponsoring a
ST. NICHOLAS DAY DANCE
on Saturday December 4, 1977
at the Sokol Bohemian National Hall
4939 Broadway Ave.
Music will be provided by the JOHN DUSEK Orchestra from 8:00 to 12:00 P.M. — Admission is $1.50.
Chairman is Betty Hosticka of Seven Hills. She may be reached for details at 542-7722.

THE CZECH CATHOLIC MODERNA in its HISTORICAL ROLE and PERSPECTIVE

Dr. Ludvik Nemec:

The second half of the XIXth century was explosive with conflicting ideologies and movements: with **nationalism** (1) taking the dominant role mainly after 1848, **Old-Catholics** (2) fighting against papal **ultra-montanism** (3), **liberalism** (4) struggling for survival among the **Old** (5) and **Young Czechs** (6), the **Away from Rome** movement (7) with its anti Catholic negativism, socialism (8) and its revolting concern for distributive justice, realism trying to level with the situation, and modernism (9) with its desperate efforts for accomodation to the existing situation. It was a time of appeasement and of concordats tending toward understanding of the various emerging freedoms. A tense time also of conflict which the Catholic Church, being forced to defend herself, could not evade. Nations pushed for freedom; states strengthened their power to weaken the position of the Church, to reduce her jurisdiction to the minimum. As a result the Church, attacked from all sides, lost much of its vigor and eventually it was unable to surmount much of this influence (10).

With so many enemies, no wonder that the position of the Catholic Church was weakened and it was conditioned by the revival in Bohemia of the Hus tradition. Political life, represented by the **Old Czech Party**, under the leadership of Francis Palacky, and F. L. Rieger, was regulated by then conditions and continuing without substantial changes until the **Young Czech** movement appeared in 1889. By this time, leading conservative **Old Czechs** were replaced by free-thinking, radical **Young Czechs**, under the leadership of the Brothers Edward and Julius Grégr. The **Young Czech** by 1891 had seized full leadership of national policy. On this party's program were elected T. G. Masaryk, Joseph Kaizl and Dr. Karel Kramář, who, however, shortly after created a political group of so-called realists out of resentment to that party's liberal orientation. These three leaders separated because of differences which T. G. Masaryk explained as follows: "Both the Old and Young Czech parties were originally of liberal character Liberalism is now old-fashioned; it is plutocratic and autocratic. It is not progressive. **Old Czechs** resigned their liberal ideas and views of Francis Palacky, but till this time, they remained liberal in regard to economics. The same can be said for the Young Czechs. But these also preserved some liberal ideas, which are not any more respected." (11) Subsequently in resentment to this, T. G. Masaryk became a leader of the **Progressives**, who influenced the whole period from the 1890's with cries for progress, with strong stress on Hussitism.

In the national view, owning to the fact that Austrian liberal nationalists forced the government in Vienna to cancel many concessions previously granted to national groups by the government of Badeni, Czech national reaction indicated urgency. Besides these national problems, social questions increased likewise in urgency, the social democratic party, led by Dr. Francis Soukup, emerging in 1878, with National Socialists under Václav Klofáč in 1897. Under their influence and with the impact of the important book, **Otázka Dělnická** (Social Problems of Workers) by Father Matěj Procházka (12) of Brno, a **Christian Social Party** with Jan Šrámek as leader was established; in Bohemia the National Catholic Party was led by the scholarly Rev. Dr. Horský. The agrarian party, on the other hand, was being organized in 1890 on a basis formulated by Alfons Šťastný, first, as part of the Young Czech Party, and later, by 1899 as an independent under the leader Antonín Švehla. In relation to this development on the political scene, the Cyrillomethodian idea advanced in the religious sector owing to the zeal of Antonin Cyril Stojan (13), mainly resulting from the millenium of the arrival of Sts. Cyril and Methodius in Great Moravia (1863), and with that of the death of St. Cyril (1869) and that of Methodius (1885). Coincident was Velehrad as an emerging center of their cult and heritage. Thomas G. Masaryk quickly noted as a substantial danger to progress, in the acceptance of Cyrillomethodian tradition in keeping with progressive revision of the political program, he withstood the threat. "Those who are in favor of the Cyrillomethodian idea are holding the line against progress and are advocating an idea that is not Czech in character." (14) ... "The proclamation of the Cyrillomethodian idea by Young Czechs, who have no regard for the characteristics outlined, is a resignation and a retreat from our freethinking Czech program." (15) "As to the Methodological point of view, this idea refers to exaggerated history of the very distant past ..." (16) Masaryk, not pleased that this has great influence among liberals writes: "The Cyrillomethodian idea, as proclaimed and formulated in **Národní Listy** (of July 28, 1894) is only to suggest that through its realization will the Czech nationalism accomplish its revival. We would welcome it, even though we consider it wrong. It is, however, intolerable that we write about religious problems with liberal ink and be zealous for religion while concomitantly we drink a national vitiated drink." (17) These and similar views of Masaryk were carried in the journal **Athenaeum** (18) rather regularly, and were vehemently objected to in **Sborník Velehradský**. (19) There is no doubt that Czech Catholics attempted through this Cyrillomethodian idea to win over the Czech liberals. Although they did not succeed, since the Czech liberals favored rather the Eastern Orthodox orientation, nevertheless they proved themselves staunch supporters of national Slavic solidarity; by this, Catholics blocked at least the mass of apostasies.

While the progressive movement was increased in strength, the loyalty of Czech Catholics was diminished in a proportion as nationalism pursued its radical course. In view of this, Catholic priests and leaders were strongly conditioned to make any possible arrangement to facilitate Catholic coexistence, so to speak, with the hostile atmosphere in the nation. This necessitated great accommodation of Catholic thought and action to the existing circumstances before these ideas would be overwhelmed by the storm waves of polarization movements and alien ideologies. One's accommodation to the times may mean to come of age with the times, in a sense to become contemporary, to update or to renew oneself in accord with the needs of the times, or with ecumenical connotation, to become modern in catching up on the latest model, the latest thought or fashion. In accord, perhaps, with this last meaning, the concept of modernism in philosophical or theological connotation is understandable, or the concept of **moderna** may be acceptable to connote a Czech movement. The first to use the word **Moderna** was H. **Bahr** (20) as a designation of the youngest social, literary and artistic movements. (21) while others see in it "the trend fitting to the dominant mode." (22) This dual interpretation of the word **moderna** would seem to allow opposite meanings: the first that of accommodation to, the second that of radical opposition to and isolation from. The first was reflected in the **Catholic Moderna**; the second found realization in the **Czech Moderna** in her attempt to find a reason for her existence among the conflicting ideologies and movements of the time.

Thus in October of 1895, gathered in Prague, the Czech prominent literary people: F. V. Krejčí, F. X. Šalda, Or. J. Třebiský, Otakar Březina, J. S. Machar, J. V. Mrštik, A. Sova, J. K. Šlejhar, V. Choc, Dr. K. Koerner, J. Pelel and F. Soukup, who enunciated the following **manifesto**: "Influenced by the typical representatives of old movements to be organized in one Front, and forced to defend its own convictions: freedom of expression, the right to objective criticism by the most radical and passionate fight as it is generally known in Czech literature, some of the young generation accepted a literary name, which with great contempt was given her, the **Czech Moderna**.

"It was objected that this movement is somewhat lacking in current social good manners since she did not join quietly with the previous old trend, that it did not respect the old icons, the authorities with skepticism, venerate no old fetishes. As a result, her revolutionary spirit was ostracized. These objections were made justly, and of them she is proud. It is the general feeling that there is a great gap between the older generation and her. It rejected the well worn road and decided to go her own way. Principles that her supporters have already cherished for several years will be hers to keep. These are the really unifying factors which keep her together.

"We want to have in the criticism what we stood for and what we have already achieved by this fight, that is, the right to our own convictions, freedom of speech, free decision. The critical activity is creative scientific and artistic work, an independent literary trend, equal with all others. We wish an individuality. We want it in the criticism and in the arts. We want artists, not echoes of foreign trends, neither clectic nor diletant. We abhor the multicolored conglomerate of stereotyped ideas and forms, reiterated political programs, imitation of national songs, artificial folklore idols, the shallow flagging, the realistic objectivity.

"The individuality above all, full of life and creativity. Today, when the esthetes find a refuge in textbooks of high schools, where struggle for purpose in arts in but a laughing matter, when the ancient collapses and a new world begins, we beg of the artist, Be yourself We do not emphasize the Czech exclusively, but only that you be yourself, and you will be Czech. Mánes, Smetana, Neruda, these purely Czech artists par excellence, were regarded for more than half their lifetime as foreign agents in Czech expression. National maps we do not recognize. We wish art, that which is not an object of luxury, and which does not bow to the changeable and fleeting literary moods. Our art is not what is fashionable: realism of the past, naturalism of yesterday, symbolism, or decadence of today, satanism, occultism of tomorrow, all these ephemeral phenomenal slogans, uniform and monotonous and lasting but a few months, echo some literary works by blindly imitation!

(Continued in next issue)

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500